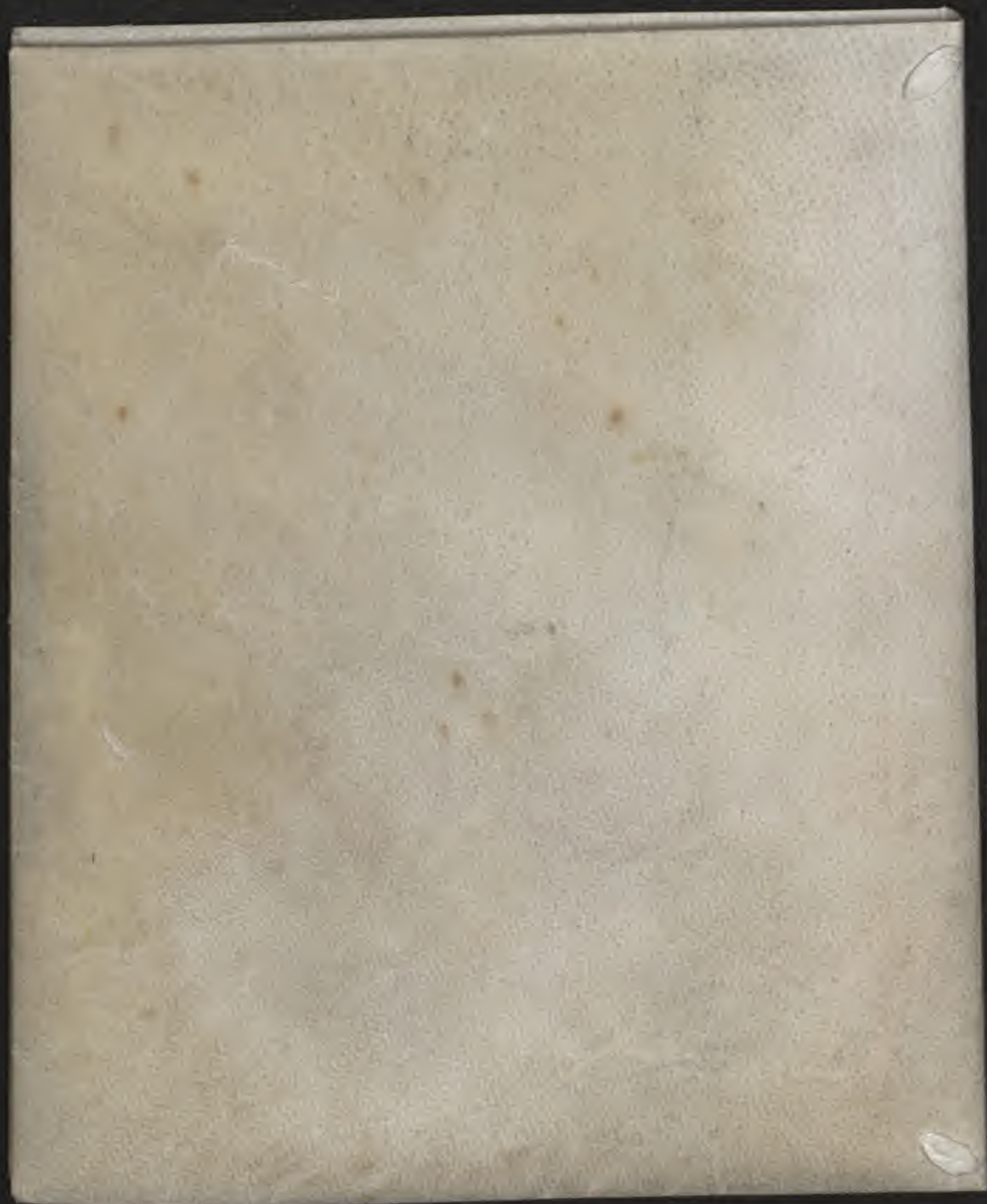

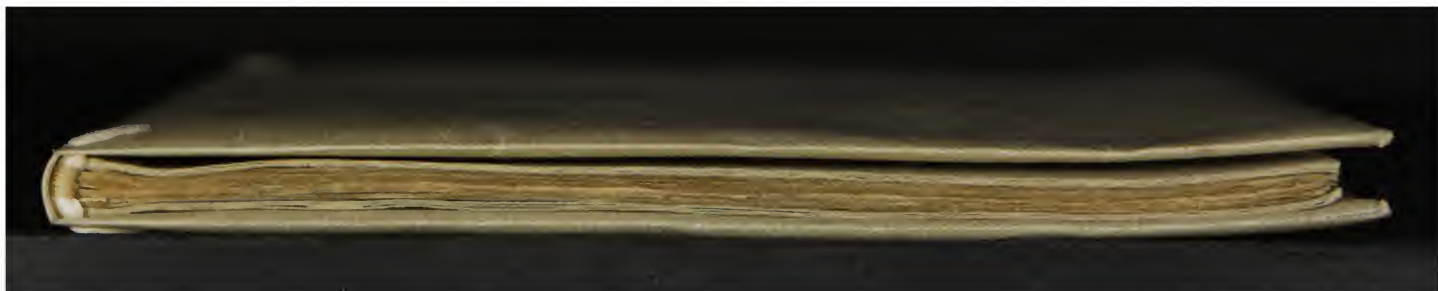
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.490

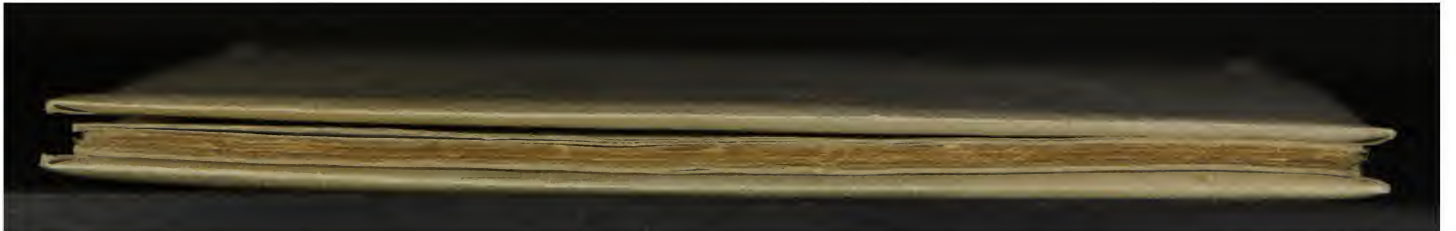

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.490

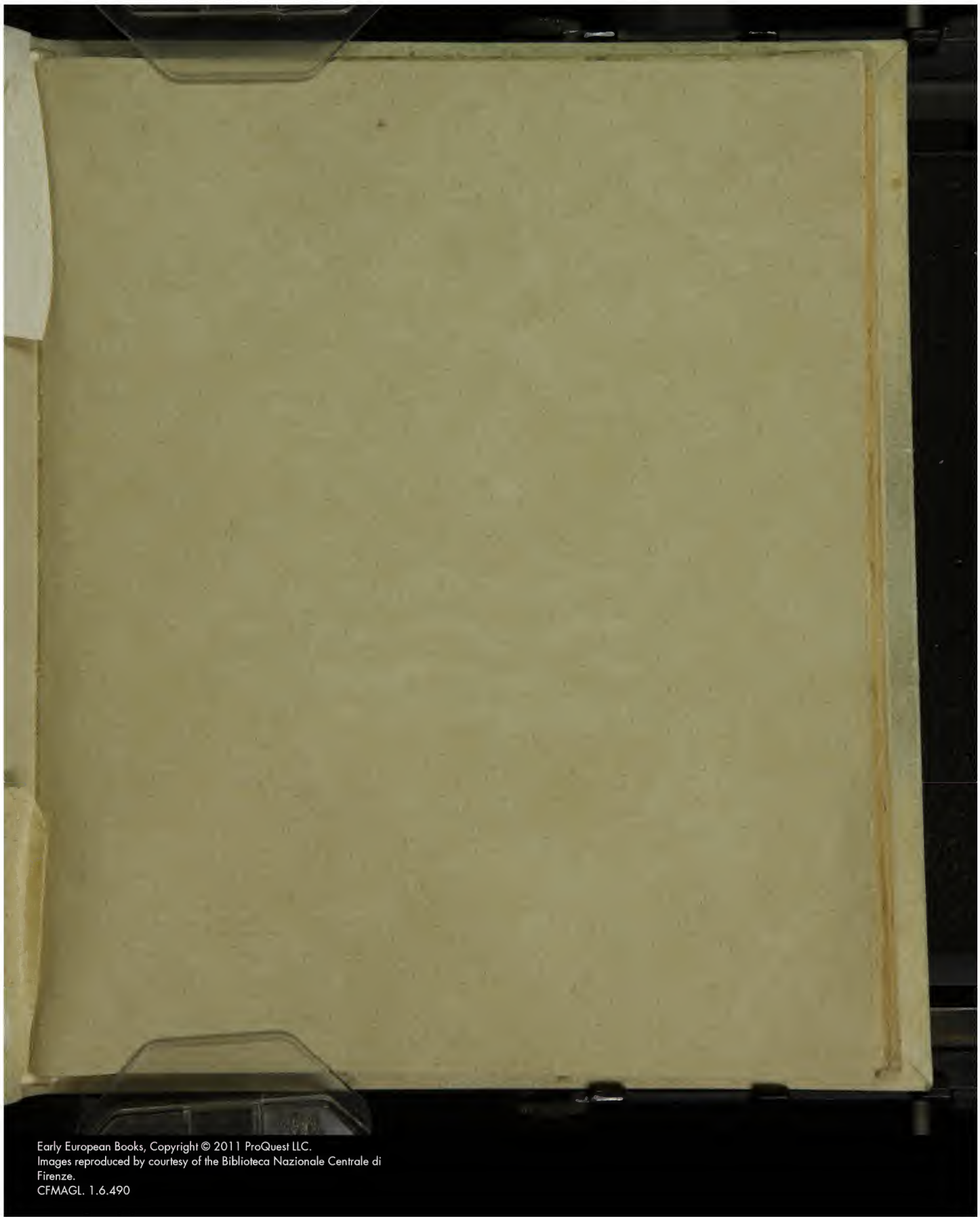

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.490

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.490

1.6.490

1.6.1490

JESU

*Alma Patris sapientia, omnis essentia, veritatis & cognitionis
& et bene fortunante!*

AUTHORITATE ET CONSENSU

*Illustris & Gratiosissima Facultatis Medicæ in florentissimâ
Academiâ Regiâ Hafniensi,*

SUB PRÆSIDIO

*VIRI Amplissimi Excellentissimi atq;
Experientissimi*

DN. OLAI BORRICHII

Philosophiæ ac Medicinæ Doctoris, Philologiæ, Chemiæ
ac Botanices Professoris Regii celeberrimi,

Dn. Præceptoris privati, Patroni ac Promotoris
sanctè devenerandi,

DISSERTATIONEM HANC
INAUGURALEM

DE

MALO HYPOCHON-
DRIACO

PRO

SUMMIS IN ARTE MEDICA HONORIBUS,
ET PRIVILEGIIS DOCTORALIBUS LEGI-
TIME OBTINENDIS

*Solenni & ingenuo Eruditorum judicio
submitit*

PAULUS BRAND,

Sunderburg- Cimbër.

Ad d. 27. Septembris. M. DC. LXXVI.

In Auditorio Superiori.

HAFNIÆ,

Typis MATTHIÆ GEORGII F. GODICCHENIUS,

APPROBATIO.

Non diffundam me in laudanda hac *Dis-*
sertatione Medica Clarissimi Candidati
Doctissima, ne vino vendibili hederam
suspendam; quod mearum puto partium esse,
Lectoribus commendo, qui isto malo tentantur,
& ad prælum admittenda censeo quæcunque hic
DE MORBO HYPOCHONDRIACO do-
cto calamo exaravit Autor. Hafniæ XV. Sept.
clō lōc LXXVI.

TH. BARTHOLIN.
Fac. Med. Decan.

2

Amplissimo
COLLEGIO MEDICO HAFNIENSI

*VI RIS Magnificis, Excellentissimis, Clarissimis atq, de
Republicâ Medicâ optimè meritis,*

CONSILIARIIS, ARCHIATRIS, PROFESSORIBUS ET DOCTORIBUS,
Ordine Alphabeticô positis.

D. D. THOMÆ BARTHOLINO, Supremi Tribunalis, quod Hafniæ
in aula Regia est, Assessori spectatissimo, Archiatro Regio emi-
nentissimo, Academiae Regiæ Professori Honorario, Facultatis
Medicæ Decano perpetuo ac Seniori longè meritissimo.

D. D. ERASMO BARTHOLINO, Supremi Tribunalis Assessori gra-
vissimo, Medicinæ Professori Publico experientissimo, & Mathe-
matico incomparabili.

D. D. OLAO BORRICHIO, in inclytâ hâc Academia Professori Re-
gio, Medico, Anatomico, Chemico & Polyhistori celeberrimo.

D. D. JOH. HENRICO BRECHFELD, Serenissimæ Regiæ SO-
PHIÆ AMALIÆ Archiatro.

D. D. FRIDERICO HAMMERICO, Classis & Nolocorii Regii Med.

D. D. MATTHIÆ JACOBÆO, Græcæ Lingvæ Professori Regio.

D. D. CASPARO KØLICHEN, Regiæ Metropolis Danorum Physico
laudatissimo & Practico longè felicissimo.

D. D. HENRICO à MOINICHEN, Archiatro Regio Gravisimo,
Anatomico & Chirurgo celeberrimo.

D. D. SIMONI PAULLI, Archiatrorum Regiorum Seniori ac Præ-
lato Aarhuensi.

D. D. WILHELMO WORMIO, Physices & Medicinæ Professori
Publico ordinario, Bibliothecario Regio, Philosopho acutissi-
mo & Oratori disertissimo,

**DOMINIS PRÆCEPTORIBUS, FAUTORIBUS AC PATRONIS GRA-
TISSIMIS,**

Nec non

VI RO Plurimum Reverendo, Clarissimo atq, Doctissimo

DN M. NICOLAO BRAND, Ecclesiæ Sunderburgensis Pastori pri-
mario vigilantissimo, Parenti pietate filiali, omnisque observan-
tiæ cultu prosequendo,

EXERCITIUM HOCCE INAUGURALE

In uberiolem sui & studiorum suorum commendationem

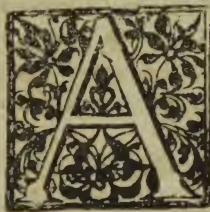
dicat atq, offert

PAULUS BRAND.

JEHOVA JUVA!
DISSERTATIONIS INAUGURALIS
de
MALO HYPOCHONDRIACO

Proœmium.

Prophetis olim & Apostolis virtute divinâ humani ingenij vires superâte, profligatas fuisse varij generis infirmitates, nemo sacris initiatus Christianus ignorat. SALOMONI, mortalium ab orbe condito sapientissimo, livini Numinis afflatu lumineq; astrorum, metallorum, animalium, plantarum maximarum minimarumq; solidam contigisse notitiam, sacrarum literarum oracula loquuntur. Quid? quod Teste Marco, sacrosancti Evangelij Scriptore, inter alia eximia credentibus concessa dona, morborum omnium certissimam curationem, per manuum impositionem pollicetur æternæ salutis Magister in celum abiturus. O ter quaterque beatos Prophetas, Apostolos, Salomonem, aliosq; credentes, quibus tam præsentem efficacemq; habitu quodam infuso, morborum omnium curandi potestatem divina concessit benignitas! Nos contrâ infelices, quibus hodiè cum Hippocrate Medicorum Coryphæo consistendum est: ἡ γένηται μάχη ὁ δὲ βίος βραχύς. Artem Medicam esse longam, imò longissimam, paucorum annorum experienciâ edoctus satis superq; didici. Quàm longa & inextricabilis ad Anatomen ducat via: quàm longis locorum intervallis disita sint plantarum cubilia: quàm profundè terra visceribus immersa metalla: quàm longâ & prolixâ indagatione veræ morborum causæ ac diversa innotescant symptomata, quanto denique & labore & pretio chemicorum experimentorum arcana comparentur, satius est tacere, quàm paucis dicere. De Vitæ verò humanæ brevitate, quoties mentem meam subit cogitatio, velim, nolim, exclamare cegor: Eheu! quàm totus homuncio nihil est. Qui paulo ante Infans vagiebat in cunis, repentiè adultus, mox rapidâ annorum vertigine senio fractus supremam momento agit animam. Fragilitatem vitæ humanæ vivis depictam coloribus exhibet divini spiritûs Numine afflatus Jacobus Apostolus, comparans vitam cum vapo-
re,

3
*re, exiguo tempore apparente & postea evanescente, cap. 4. v. 14. Hunc
 vaporem seu micantem vitæ flammulam facile opprimit & extinguit gula ne-
 quitia ac Diæta vitium: Hunc cælum venenato insectum miasmate inopi-
 natò suffocat & strangulat: Hunc benè multæ morborum caterræ frangunt
 ac debilitant. Tot tantūq, qui obviamirent, vitæ incommodis divinā pro-
 videntiā non desuere superioribus seculis ac temporibus Hippocrates multi
 ac Galeni, tum nostris Paracelsi, Helmontii, Sylvii, Willisi; nec hāc
 ætate desiderantur Medici experientissimi, omni certè encomio longè di-
 gnissimi, quorum in cognoscendis morborum causis sagacitatem, in debellandis
 ac radicibus tollendis dexteritatem admirari facilius est quàm imitari. Ho-
 rum in numeram, cum & ego olim magna cum contentione animi recipi in
 votis habeam, quò voti mei compos fiam, gratiā DEI ac ope fretus nullis labo-
 ribus, nullis vigiliis, imò & quantum res patitur, nullis parcere impensis a-
 nimus est. Proinde licet mihi, tanquam levis armaturæ militi nondum ea
 ad manus sint arma, quibus omnes corporis humani nocentissimos hostes sive
 morbos expugnare sustineam; primam tamen, utinam feliciter! utinam
 cum applausu eorum, quorum interest! conjiciam hastam in decantatum
 illud malum, quod hypochondrijs est inimicissimum. Cujus morbi causas,
 pariter & curandi rationes dum exercitiū ergò, pro ingenij mei modulo, in apri-
 cum produco, ne conatibus meis fortunatus desit eventus, antequam ad pro-
 positam disputationis telam pertexendam accingor, TE, Pater luminum ac
 sapientiæ Parens, cum Salomone ex totis præcordijs meis precor: Da,
 DEUS Patrum meorum, & Domine misericordiæ, da, quæso,
 mihi sedium tuarum assistricem sapientiam: & noli me reprobare à
 pueris tuis, quoniam servus tuus sum ego, & filius ancillæ tuæ, homo
 infirmus & exigui temporis & minor ad intellectum. Et si quis erit
 consummatus inter filios hominum, si absuerit ab illo sapientia tua,
 in nihilum computabitur. Mitte illam de cælis sanctis Tuis & à sede
 magnitudinis Tuæ, ut mecum sit, & mecum laboret, & sciam,
 quid acceptum sit apud Te. Scit enim illa omnia & intelligit, &
 ducet me in operibus meis sobriè, & custodiet me in suā potentiā,
 & erunt accepta opera mea!*

A 3

CAPUT

CAPUT I.

Definitionem nominalem & realem exponit.

DIsquisitio Nominis Grammatica quamvis ad philologico-criticam potius, quàm sacrae Medicinæ cathedram spectet, ægrotis non verbis, sed herbis divitem exoptantibus Medicum; attamen, quoniam juxta *Galenum lib. I. M. M. c. 5.* *Ἐπὶ πάντων ζητεμένων εἰς λόγον καὶ μεταλαμβάνεται τὸ ὄνομα:* In omnibus, de quibus queritur, ad rationem oportet assumi nomen: Merito & nos ad ipsius monitum, de nomine dissertationis nostræ primum filum ducendum putamus.

Nomen sortitur à loco affecto, scilicet hypochondriis, à *χόνδρος*, quod significat cartilaginē, & à præpositione *ὑπὸ* sub, quasi dicas sub cartilaginibus. *Hypochondrium* verò secundum Anatomiam *Bartholini* renovatam, p. 13. dicitur pars superior lateralis infimi ventris, cartilaginibus costarum inferioribus vicina. Ubi tamen notandum, hōc loco paulo latius id nominis extendi posse, cū malum loco jam designato non adeò strictè circumscribatur; sed ferociam suam aliis quoque abdominis partibus sub hypochondriis & infra hæc sitis exerceat; (qua ratione etiam in sexu sequire hyterica passio hypochondriaca appellari poterit, Judice *Barbeto in prax. p. 139.*) quin & reliquos ventres sæpe numero torqueat. Idcirco tamen nomen hoc neutiquam mutandum, quoniam hoc malum, de quo nobis sermo est, eam duntaxat affectionem comprehendit, quæ focum & receptaculum agnoscit ventriculum, materiā acidā & viscida, partes infestante reliquas, infartum, & quæ contradistinguitur passioni hytericæ propriè sic dictæ, sæminis familiari, & insigniori respirationis difficultate comitatæ, rarius in maribus observabili, utut duo hæc pathemata Hypochondriacum & Hytericum in radice arcto satis nexu juncta videantur.

Variis quoque nominibus gaudet hoc malum: Dicitur enim *Passio hypochondriaca*, *Affectio hypochondriaca* Sylvio, *Tartarus hypochondriacus* Chemicis, *πῆθος Φυσῶδες Affectus flatuosus* Diocli & *Ætio*, propter flatuum familiaritatem in sinistro hypochondrio contentorum, *Mater Scorbuti* Barbeto audit, cap. 3. *prax.* Nonnullis
Melan-

4
Melancholia hypochondriaca salutatur, quod plurimi malo hypochondriaco correpti melancholiâ laborent. Danico idiomate vocatur: *Miltens och Kresens Jorsloppelse*. Germani appellant: *Das Miltsche Herzklopfen*: Die Krankheit unter den kurzen Rippen: Der Gelährten Krankheit / eò, quod strenui Musarum Cultores inter libros chartasq; abdomen comprimentes, hinc liberiori diaphragmatis descensui viam denegantes, undè tardior humorum fit circulatio, hòc malò ut plurimum vexentur.

Hiscè decenti brevitate prælibatis, rectò tramite ipsum argumenti præsentis nucleum degustaturi ad *παραλογισμὸν* properamus. Ubi primâ fronte illicò sese offert definiendi necessitas, omnium suffragio inevitabilis. Delineamus itaq; malum hypochondriacum *dolorem gravativum & constrictorium variarum corporis partium per omnes tres ipsius ventres, maxime ventriculi, diaphragmatis & mesenterii, oriundum potissimum ex colluvie humoris viscidî & acido-austeri, in hypochondrio præsertim sinistro collecti, indeq; nervos dictarum partium, in specie verò nervosas ventriculi partes vellicantis.*

CAPUT II.

Subiectum seu partem affectam inquirit.

In definitione omnes tres ventres infestari diximus. Veritas hujus asserti ex diversis infrà cap. 7. enumerandis symptomatibus patebit.

Utrum verò lieni, an hepati, an utero, an simul ventriculo diaphragmati ac mesenterio mali hujus origo sit tribuenda, magnam contentionis ferram inter se traxere hætenus Practici pariter atq; Anatomici & Chemicî, aliis hoc, aliis illud viscus in jus vocantibus.

LIENIS si spectamus officium, est sanè nobilissimum, uti copiosissimi nervi, arteriæ & venæ, vasaq; lymphatica ejus parenchyma perreptantia satis superq; docent. Varia nihilominus ejus est fortuna: Laudatur ab his, culpatur ab illis. Quæ de cursoribus liene castratis vulgò circumferuntur, fabulam redolent anilem. In hòc verò affectu malè semper audit, quàm injustè autem subindè, luculenter demonstrat Magnus Naturæ Consultus & rerum etiam chemicarum scientissimus *Franciscus de le Boe Sylvius*, disp. Med. 5. §. 7. In
cade-

cadaverum, *inquiens*, humanorum ex variis morborum generibus defunctorum examine atq; observatione valdè sumus mirati, nullum viscus, si cor excipias musculosum, minus offendi labefactatum ipso liene; etiam in *affectibus melancholicis* perperam lieni malè habenti adscriptis, &c. De litigiosa aliàs hujus visceris doctrinâ, ejusq; *vasè brevi* ulterius disquirere supervacaneum duximus, brevitati studentes.

Neq; minus erronea nobis visa est HEPATIS hypochondriacorum accusatio, Anatomîâ Bartholinianâ nos aliud docente: Nam, larvâ Nobilitatis à jam laudato Æsculapio Boreali ipsi detractâ, à magnis criminationibus & contumeliis vindicatum est hoc viscus, aliàs satis nobile. Quotus enim quisq; morborum olim non imputabatur vitiosis humoribus, quos passim Epatis culpâ; sed falsò progenitos criminabatur Medicorum vulgus? ut loquar cum *Th. Cornelio Consentino* in progymnasm.

Nec putamus rem acu tangere illos, qui suffocationem uterinam dictam ex *uteri* fonte dirivant. Motus enim ille in infimo ventre globum ascendentem æmulans, ac diaphragma seu guttur impetuosè comprimens, hinc suffocationem minans, utero non competit, utpote duobus ligamentorum paribus propriæ regioni usq; adèò firmiter annexo, ut loco dimoveri suo neutiquam queat. Et rationes ex muliebris scientiæ thecâ, de ascensu uteri ficto: de ordinariâ uteri loquela cum mammis: item, quasi animal foret, uti narrant cogitasse *Platonem*: de facultate imaginariâ, quâ uterus foetidis ac svaveolentibus sedari vel odores percipere creditur, *vid. Helmont. tract. de fluitibus* p. m. 345. depromptæ, quas nonnulli contrarium statuentes proferunt, jejunæ sunt & frigidæ, nisi cum ineptulis Viros etiam suffocatione uteri laborare velint fateri. Quod stolidum & ridiculum est.

Misiss itaq; his & aliorum placitis, focum hujus mali primarium cum doctissimo *Highmore* p. 73. *Barbett. prax. Med.* p. 140. *Helmont. tract. Jus duumviratus. Sylvio lib. 4. prax. Med. Tr. 7.* aliisq; designamus *Ventriculum*. Quippe idipsum testatur angustia circa præcordia, seu dolor ægrotantium, perceptus in scrobiculo cordis, loco naturali orificii ventriculi, maximè post alimentorum assumptionem. Adèò, ut non ineptè quispiam passionem hypochondriacam vocitaverit epilepsiam ventriculi, Præterea quoq; cum constat, acidum, digestionis mate-

5
materiale instrumentum in stomacho, ejusq; glandulosâ tunicâ internâ hospitans, & ipsi vernaculum ac familiare, in malo hypochondriaco variis modis enervatum, commutatum, commixtum ac particulis heterogeneis infectum esse, Quid mirum, non rectam eduliorum assumtorum fieri fermentationem, nec justam distributionem, nec laudabilem nutritionem? portione chyli fluidiore ac spirituosiore debito citius ad intestina elabente, & quàm decebat, in duodeno acidior redditâ, hinc per circulationem sanguinis ad reliqua viscera derivatâ, inq;ve iis hærendo ab acido suo magis magisque coagulâtâ, tumores varios & insarctus excitante, fibras partium convellente, varios spasmos ac convulsiones, hincq;ve dolorosa pathemata non rarò inducente, *Archeum* deniq; ab hoc peregrino hospite ustum sui ob displicentiam in morositatem, indignationem, timorem, odium aut furorem exstimulante; Residuâ verò in ventriculo alimenti parte crassiore & terrestriore partim pondere suo, massaq;ve viscida ac tenaci hospitium suum aggravante, ægrisq;ve distentiones, murmura, flatus, ructusq;ve acidos superius ventriculi orificium vellicantes, creante, sputatione molestâ comite; partim diuturniori stagnatione ac morâ, valdè viscida, acidâ, atq;ve austerâ factâ obstructions pertinacissimas efficiente. Undè morborum Ilias nascitur, innumeraq; tanquàm ex eqvo Trojano prorepunt symptomata.

Non proindè svavia *Helmontii* somnia sunt, *Ventriculum* ob multiplices sexti paris insertiones, reticuli cujusdam ad instar per omnes ejus tunicas à *Williso* eleganter delineatas, serpentis, *Principium vite*, *Animæ humilioris sedem*, *vitæ fontem*, *præcipuum corporis nostri coquum*, *Alimenti promum ac condum*, *aliorumq; pathematum merè naturalium officinam* &c. appellantis, eò quoque, quod ab eò solo totius œconomia sana vel ægra dependeat; Qvin imò prima valetudinis semina ac radices in eo conferantur, depangantur, inolescant, tandemq;ve maturentur, ceuloquitur *Thomsoni Philosophiæ Helmontianæ Tutor Vindexq; in Epilogismo Chemicis p. 4.*

Interim haud planè negandum, sæpius intra flexuram intestini coli sigmoideam hære æq;ve materiam viscidam & flatuosam, atq;ve Scybala nimium indurata, dolores & lincinationes per consensum excitantia. Hinc conq;veruntur ægri de hypochondrii sinistri dolo-

B

re,

re, (quem nonnulli in Anatomia hospites falso lieni adscribunt Germanice das Milz-Stechen vocantes) à colo sub ventriculo jacente ac flatuum copia expanso, oriundo.

Diximus porrò in definitione diaphragma simul in hoc affectu suos pati manes, uti ex respiratione anxia & gravi colligere licet. Simulac enim Ventriculus in dolore hypochondriaco convellitur, in consensum protinus raptum diaphragma, ob vicinitatem & structuram nervorum & membranarum sibi invicem implicatarum quamcunque ventriculi exorbitantiam expiare tenetur. Quippè, docente *Cartesio*, nervi & membranæ in universo corpore sese habent ad instar chordarum tensarum & inter se connexarum: unde unò locò unà fortius pulsà per consensum altera quoque movetur, & pars à parte afficitur. Cœterum nervo intercostali etiam diaphragma surculis suis salutante, de facili contingit, ut convulsò diaphragmate in consensum trahantur cæteri respirationi famulantes muscoli; Ex quibus nervorum, & hinc musculorum & membranarum spasmis multijugæ ægrotantium queresæ doloris tensivi. nonnunquam ad collis vertebrae usque protensi; præsertim dorsalis, nephriticum interdum mentientis dolorem, *vid. Willisii Anatom. & Pathol. Cerebri*. Exindè quoque cuivis facile patet, quâ ratione in hypochondriacis asthma aliquod siccum originem nanciscatur suam; Imò, qui adeò frequenter in prædictorum symptomatum societatem veniat cordis palpitatio, afflictis afflictionem addens.

Ad cūdendum hoc malum & mesenterium suam conferre symbolam quodammodò videtur. Etenim chylus acidior & viscidior per carneam & spongiosam intestinorum crustam veluti per pannum laneum transcolatus motu intestinorum peristaltico, inque venas lacteas transmissus non adeò promptè & celeriter per easdem transfertur & propellitur ad cisternam lumbarem seu commune ductus thoracici receptaculum; sed morâ suâ acrior factus canales proprios vicinasque membranas vellicat ac pungit; demum & vitiosus in sanguinem delatus spissum & fermentationi imparem eundem reddit. Venæ denique meseraicæ hujus inquinamenti gazophylacia dici merentur, quatenus à sanguine acido, crasso & viscido infartæ sanguinis circulationem sufflaminando graviorum malorum existunt mineræ. Ut nihil dicam de glan-

glandulis in omnes mesenterii partes disseminatis, quæ duritiæ & ob-
structionibus facilè tentantur à lymphâ acidâ, fibras numerosas ac ner-
vos à sexto pari oriundos mordente, quò minùs vitæ spiritus per omnia
mesenterii vasa liberè meet, muniaque sua obeat.

CAPUT III.

Causam immediatam & proximam ponderat.

QVoniã benè monente *Sylvio*, nemo ex arte faciet medicinam,
qui functionum quarumvis læsarum causas proximas & remo-
tiores non cognoverit. Cognoscet autem eas nemo, qui Ana-
tomes imperitus ac proindè contemptor, ex sui alteriusve quantivisetiam
hominis cerebri figmentis corporis humani fabricam molitur. Id-
circo cogitationes meas circa veras mali hypochondriaci causas, quas
meæ imperfectæ observationes, diligenti scrutatione perquisitæ mihi
dictarunt, hæc loci in scenam producam.

Philosophus ille Chemicus *Paracelsus* ☿ rum quendam acidum
primam hic ducere phalangem existimat. In hypochondriacis au-
tem humorem reperiri acidum & corrosivum, patet ex dentium, ad
quos allidit, stupore. Quod ipsum & ego brumâ proximè elapsâ ex-
pertus testari possum. Imò ex observatione *Highmori* p. 105. constat:
fæminæ hypochondriacæ, de acidi hujus ferocitate diu multumque,
conquestæ, linguam, fauces, guttur ac labia, hujus per vomitum re-
jectione solum, excoriata fuisse & exulcerata. Hoc manifestum aci-
dum in dubium vocantes, *Hippocratis* dogmati contradicere videntur,
cum juxta eundem *Acidus humor reliquos præcellens maximè incommodus*
sit, de Veter. Medicin. t. 42.

Unde scaturiat acidum Ventriculo geniale & inquilinum? Nemo
nisi Anatomesignarus ignorat: Quomodo autem hocce acidum pec-
cans atque Archeo inimicum in præsentimalo suam excitet tragœdiam,
paucis, Chemiæ, veri Naturæ Analystæ adjutus præsidio inquirere co-
nabor. Non opinor, multum à vero aberrabimus cum laudato *Pa-
racelso* aliisque Artis pyrotechnicæ Magistris dicentes: Malum hypo-
chondriacum natales suos debere acido cuidam viscido, subindè in ni-

B 2

mium

miūm fixam naturam degeneranti nunc ¶ aream quandam acidam, nunc ¶ licam stypticam æmulanti indolem; (qualem observamus in succo inspissato corticum viridium nucis juglandis) quatenus scilicet partes quædam ¶ estiores excrementitiæ, intra reliquias alimentorum delitescentes ab acido nimium exaltato solutæ sese intimè miscant partibus ¶ inis acidis, ex quarum texturâ mutuâ quasi vitriolici aut Osī saporis concretum fabricatur. Quippè in hypochondriacis notare licet partes terrestres, ¶ ium ad instar ob nimiam fermenti aciditatem solutas, quæ, factò experimento, filtra penetrare subtilissima possunt, nihilominus ab acidi consortio stypticam ¶ licam vel Osam naturam exhibentes.

Hoc loco observandum venit, quod *ingeniosus ille per ¶ nem Philosophus ac Medicus Joh. Baptista ab Helmont. tr. im. g. ferment. it. calore facienter non digerit. 19. Sextuplex digestio & alibi passim* inculcat: stomachi fermentale acidum in hoc ab aliis acetosis differre, quod, quæ penetrat, etiam volatilizet; Omnis autem spiritus acetosus dissolvendo coagulatur imò solus nullam fermentandi vim habet, quin potius illam sufflammat, constrictoriâ ac stypticâ suâ facultate motum principiorum activorum intestinum cohibendo. Idcirco fermentum ventriculi, quâ parte fermentum est, vitale adeoque volatile est, quod chylum volatilem redditum ad suscipiendam sanguinis tincturam disponit. Nam acida, quæ pro hujus conservatione ac restauratione assumuntur, ac de acido & volatili simul participant, & quidem vel naturâ vel arte talia, v. g. Sp. ex lignis, spiritus ¶ is dulcis, ¶ tri dulcis &c. cum quibus aliquo modo humor ventriculi fermentalis comparari valet, non in substantiam ejus mutuantur, sed impedimenta solùm digestionis tollunt, crassitiem & visciditatem alimentorum incidendo, humorum pituitosorum lentorem attenuando & corrigendo, & biliosorum ¶ lixivum præcipitando.

Inter alias causas primarias & proximas Modernorum plurimi locum quoque tribuunt *Sylvi* triumviri triga, bili, succo pancreatico acido & pituitæ; Ex quorum, sed malè dispositorum & vitiosorum in duodeno intestino confluxu, atque indè excitato motu altera-

tivo.

tivo five effervescencia, an fores & huic malo aperiantur? limato & polito ingenui lectoris iudicio relinquimus.

CAPUT IV.

Causas mediatas remotiores proponit.

INTER NATURALES agmen ducit.

TEMPERAMENTUM Ventriculi, Antiquitati dictum frigidum seu melancholicum; Neotericorum verò dyscrasia acida, uti majori cum applausu in scholis recepta, ita maximè frequens in nostris regionibus borealibus, & conveniens utrique sexui ac omni ætati, tam juvenili quàm senili.

HÆREDITARIAM dispositionem quoque multum contribuere ad hunc affectum producendum, nemo nisi hospes in re Medicâ negabit. vid. *Helmont* ingeniosiss. *Marc. Marci*, & alios.

Circa SEXUM controversia nascitur, utrum sc. & fæminæ hoc malo laborent? Sanè cuilibet æqua iudicii lance ponderanti omnium utrumque sexum instantium symptomatum & causarum faciem, luce meridiana clarius patebit, nihil aut parum esse discriminis inter passionem hypochondriacam & hystericam communiter appellatam, nisi quòd fæminæ rarò hypochondriacæ dicantur; sed vel chlorosi affectæ, vel cachecticæ, vel hystericæ &c. Quin imò non sine ratione asseritur, fæminas potius quàm viros affectioni hypochondriacæ obnoxias esse, non tam propter uteri vitia, quod supra refutavi, quam ob cerebrum & nervosum genus ipsis longè imbecilliora, injuriis adeoque externis ac animi affectibus tolerandis minus apta. Et cur non ab eadem causâ in utroque sexu idem possit produci effectus?

CAPUT V.

Causas non-naturales in scenam producit.

EX causis non-naturalibus consueto ordine consideratis primo loco sese offert AER, pluviâ multâ, nebulis & ventis borealibus ac occidentalibus hisce in oris ferè quotidianis inquinatus & viciatus, tempore præsertim autumnali & Verno scatens acido, vel Oribus

acribus muriaticis in ejus poros elevatis, & à copiâ ∇ osorum effluvi-
rum dilutis.

Porro Autore *Hippocrate* S. II. *aph.* 3. $\epsilon\pi\theta$, $\alpha\chi\epsilon\upsilon\pi\iota\eta$, $\alpha\mu\phi\acute{\alpha}$ -
 $\tau\epsilon\alpha$ $\tau\acute{\alpha}$ $\mu\epsilon\tau\epsilon\acute{\iota}\varsigma$ $\mu\acute{\alpha}\lambda\lambda\omicron\nu$ $\gamma\iota\acute{o}\mu\epsilon\nu\alpha$, $\kappa\alpha\chi\omicron\nu$: Somnus atque vigilia,
utrumque modum excedens, malum. Hoc effatum de quocunque
somnia & vigiliarum excessu aut defectu dici posse in confesso est.
Constat enim cuivis, somnum immoderatum atque nimium magis no-
cere quàm recreare, corpori ac menti stuporem inducere, multas su-
perfluitates & noxias in corpore accumulare, ad tardio rem humorum
circulationem ansam præbere, inprimis qui statim post cænam capi-
tur, nisi patientis consuetudo aliud nos doceat, juxta *aphor.* 50. S. II.
Vigiliæ contra nimie spiritus ac calorem dissipantes, diaphoresin ac
fermentationes impediunt, musculis diurnâ agitatione defatigatis
noxam inferunt, tardio remque humorum motum, cruditatibus multis
comitibus, pariunt.

MOTUS plurima corpori humano confert commoda, si mode-
ratus est & tempestivus; QUIES contrâ & vita sedentaria, ex studio
præprimis immodico ac intempestivo, neglecto quovis corporis exer-
citio, victus insuper ratione susque deque habitâ, comprimit abdomen
ac diaphragmatis motum, uti supra dictum, inhibet. Jam verò suffla-
minato hujus motu, & compressis abdominis musculis, alimenta justo
diutius ventriculi cavo immorantur. Quibus ibidem nimis fermentatis,
non possunt non partes eorû ∇ estres cum Θ inis dissolvi. Hoc in passu
hepar quoq; continuo compressum, bilis, vitæ balsami inhibet exitum,
undè ex succo amariori degenerat in nimium lixivum & alcalicum.
Hinc succi facti nimis fixi in intestinis excitant largum flatuum acrium
perventum. Quapropter sæpè malum hypochondriacum comita-
tur species quædam colicæ, quandoque etiam *scorbutus* indè oriundus,
hisce regionibus adèd familiaris, ut nullus ferè reperiatur morbus, cui
non aliquid scorbutici subfit. adeoque sub uno titulo tractatur ab Ex-
perientissimo Dn. Doctore *Paulo Barbetto*.

In hoc malo gignendo fovendoq; utramque paginam faciunt
etiam ALIMENTA dyspepta & mali succi, cibi crudi, pisces & carnes
fumo induratæ, Θ e conditæ, fructus horarii, panes non ritè ferment-
tati, pultesq; compositiæ ex ∇ à & farina non fermentatæ, utiliores
biblio-

bibliopegis pro glutinandis chartis, quàm hominibus præsertim æ-
grotis pro nutritione. Talia enim pulmenta glutinosa & viscida in
ventriculo abeunt in crudum, tenacem & viscosum mucum potius
quàm chylum, mille malorum secundum parentem. Compertum
namque est, sponte sua & facile quamlibet farinam liquore sufficiente
subactam, & in loco tepido asservatam, acescere insigniter, & hinc
fermentare & spumose turgescere, etiam citra fermenti additionem;
Id quod si fiat in stomacho non robusto nec spirituosiori & acriori
fermento instructo, ex p. n. & stomacho peregrino pultis acore cor-
rumpuntur superingesti cibi, adeoque tota digestio prima exinde de-
pravatur insigniter, difficulter corrigibilis in secundâ. Panis verò
ex quâcunque farinâ confectus, non ritè fermentatus, ac ita pro di-
gestione stomachi facilius suspiciendâ, & in aliis unâ assumptis
promptius adjuvandâ ineptus, ex defectu acidi spirituosi volatilis,
crudam farinæ mucilaginem resolventis & volatilifantis, quantum
noceat sanitati, & quàm fecundus sit Genitor morborum chroni-
corum, præter quotidianam experientiam vel muliebris loquitur se-
xus, ex ejusmodi panis usu menstruorum patiens defectus & cachexi-
as, uti prolixius videri potest apud *Kergerum de ferment.* f. 3. c. 2. &
Schookium de ferment. c. 2. & 3. Panis è contrario ritè fermentatus,
adeoque facilè resolvable, promptiusque in stomacho digestibilis, in
specie secalinus continet in se tum intensè acidum, volatilem ta-
men adeoque saluberrimum, nonnullis dictum analepticum, duriora
etiam corpora, v. g. corallia, *Item*, *X*trum *gii*, aliqve roden-
tem, ut frustra hinc neget *Helmontius* panem reliquorum ciborum
esse fundamentum.

Nec Potus hoc loco est prætereundus: sufficienti enim lupuli
pingvis aromaticâ conditurâ imbutus, difficilius acescit, corpus be-
nè humectat, angustus ipsius meatus permeat, ciborum meliori fer-
mentationi ac digestionis inservit. Crudus verò, minus spirituosus
& nonnihil acidus, nec debitâ fermentatione à fecibus depuratus,
aliâve qualitate vitiosâ imprægnatus, mille malis quasi fenestram
aperit, Oinas fermenti ventriculi particulas diluit, destruit ac obtun-
dit, vasa corporis angustiora obstruit, sanguinis effervescentiam na-
turalem infringit & flatibus ac borborygmis corpus excruciat, quæ
omnia

omnia, quantum malo hypochondriaco fovendo faveant, facile patet
his, quibus vel leviter ejus indoles est perspecta.

Porro ex rebus non-naturalibus multum conferunt huc excre-
tiones suppressæ: Hinc Virginibus & mulieribus ob suppressionem
mensium sæpè accidit hæc passio. Suppressis enim excretionibus, vasa
nimium replentur, hinc oritur tardior humorum circuitus & conse-
quenter incrassatio eorum. Similiter, *uti eleganter notavit Sylvius lib.*
1. praxeos Medicæ, & in sanis & in ægris quandoque aliquid à testiculis
aliisve seminis generationi ministrantibus partibus ac præsertim vege-
tis, multumque seminis potentis producentibus transire ac meare in u-
niversum corpus, quod valdè valideque ipsum afficiat. Cui dicto fi-
dem faciunt non tantum castrati effæminati; sed tùm mares, tùm fæ-
minæ ad q̃ rem alacriores, atque inexplicabili naturalis libidinis cestro
nonnunquàm perciti, & imprimis ad objecti sensus potenter moven-
tis, animamque mirè commoventis occursum: Undè quoties votis
suis potiri non licet, aut non decet, quot malis subindè urgeantur id-
circo, premanturque miseri, docent ac evincunt infinitæ à Medicis
notatæ historiæ commiserationis plenæ. Hæc omnia verò à sperma-
tico halitu per universi corporis partes tam continentes quàm conten-
tas disperso diduci, pluribus evincere non est hujus loci.

Pergo ad insensibilis TRANSPARATIONIS morbosam in hy-
pochondriacis occlusionem, cujus quanta in omni vitæ genere ac sta-
tu sit necessitas, eleganter docuit *Sanctorius in Medicina Statica*, adeò,
ut corpus nostrum in continuo fluxu constitutum, atmosphæram cer-
tam ubique circumfundat. Hæc verò legitime procedens, quantum
commodi adferat hypochondriacis, ipsimet ægri quotidie experim-
tur: In lecto probè tecti satis benè valere sibi videntur, spiraculis sci-
licet corporis tunc apertis, & multum excrementitii humoris trans-
mittentibus; relictis postea plumis, constrictis aëre ambiente poris,
iisdem, quibus antea solebant, incommodis macerantur ac infestan-
tur.

Transpirationis hujus materia communiter vapor seu fuligo sal-
tem aliqua censetur, cujus etiam pars in vestimentis cutem immédia-
tè tangentibus coagulata sordium appellatione venit, imò ipsa hæc e-
vacuatio insensibilis censetur. Quibus tamen ex probabilioribus do-
gmatis

gmatis physicis constat, exhalationes seu vapores non substantialiter à malsâ, ex quâ exhalant, differre; Verùm hujus saltem particulas minutissimas, iisdem cum toto potentiis præditas esse; ita ut non coloris & odoris tantum ratione (vid. *Tachen. Hipp. Chym. C. 12.*) cum ea convenient, sed figuram hujus quoque æmulentur, uti præter quotidianam circa operationes chemicas experientiam *Boyle*, quem ob profundam in Arte Spagyrica scientiam omnis veneratur orbis, de determinata effluviis natura curiosè demonstrat: Nullum vel levissimum saltem ratione materiæ inter transpirationem vulgò insensibilem appellatam & sudoris emanationem discrimen necessariò profitebuntur.

Organa seu glandulas, in quibus hic vapor seu transpirationis materia secernitur, & quarum pauca in monumentis prisce illius ævi reperiuntur vestigia, hic describere, prolixum nimis foret.

Ab AFFECTIBUS denique, & à principio activo seu Archeo nervos dirigente p. n. irritato, hoc mali dependere nemo ibit inficias. Solam sæpè iracundiam huic malo fenestram appertuisse, testatur experientia. Inter omnes autem primas tenet *mæstitia*, acidum, actionum plerarumque ritè obeundarum inimicum infensissimum pariens, redundante præprimis in corpore pituita paulò viscidior, sanguinem glutinosiorem, adeoque ad rarescendum ineptiorem redente, unde animi deliquia, aliaque hujus affectus phænomena plura derivari solent.

CAPUT VI.

Differentias exhibet.

PRælibatis pro instituti ratione affectûs, quem delineandum suscepimus, causis, restat, ut paucissimis methodi ergò consideremus differentias.

Est itaque *Malum hypochondriacum vel connatum & hereditarium, vel recens, vel inveteratum.*

Connatum & hereditarium totas aliquando familias invadens difficillimè admittit plenam curationem.

Recens verò omnia fermè symptomata habet leviora & tolerabiliora,

C

biliora, cum gravativo & constrictorio, non unâ vice diu, nec quovis die æqualiter ægrum affligente dolore, in abdomine ut plurimum sese prodente, & simili ei, qui à pondere aliquo premente oriri asolet, uti patientium querelæ satis indicant. In quo dolore simul partes nervosæ vicinæ originem nervorum suorum eandem obtinentes cum nervis in sinistram ventriculi orificium insertis, versus hunc sese contrahunt, ipsis ventriculi fibris simili spasmo unâ affectis.

Inveteratum, quia altiores jam egit radices, gravia symptomata habet omnia, deque ingrata sui præsentia ægros ferè nunquam non admonet.

Subjecti respectu nonnunquam plures, interdum pauciores corporis partes infestat. Ventriculus in aliquibus, imò pluribus benè appetit; in quibusdam tamen ab assumtis facillè læditur. In diaphragmate quoque tensio major minorve deprehenditur.

Causarum ratione tot ejus constitui possunt differentiæ, quot ejusdem jam ante assignavimus causas.

CAPUT VII.

Signa Diagnostica colligit.

Medico in primis Juniori, ut in morborum diagnosin perveniat, incumbit, ut signorum vel symptomatum accuratam & diligentem instituat inquisitionem: Nulli autem paradoxon videatur, ex symptomatis constituere signa, & ex signis vicissim symptomata morborum.

Signa E. diagnostica & symptomata, quibus catervatim comitatum sese manifestare solet *Malum hypochondriacum*, occurrunt benè multa, eaque molestissima. Et quidem *Summo Ventri* sacræ *Palladis* arcis, domicilio mentis ejusque functionibus non parcit hic affectus, quin potius præter apprehensionis simplicis confusionem, operationis ingenii perturbationem, memoriæ hebetudinem, 1. Animum quandoque ad tristitiam & melancholiam disponit, cum leviori aut graviori melancholiâ dictâ hypochondriacâ. 2. Multis vigilias creat molestas, aliis insomnia; quosdam mox ab assumpto alimento satis placidè dormientes aliquot post horas excitat, ubi
sci.

scilicet absoluta est qualis qualis alimentorum in ventriculo alteratio. 3. Gravissimis nonnunquam affectibus, utpote epilepsiæ, convulsioni, apoplexiæ, paralyti aniam præbet. 4. Aurium tinnitu molestiam parit. 5. Vitio hujus morbi oculi caliginosi fiunt, & quandoque vertigine corripitur æger. Simul 6. faciei rubor & calor observatur, pallore & frigore præviis. In plerisque ægris 7. saliva multa observatur & inprimis aucta, quando gravius affligit malum. Nonnullis 8. sitis augetur in paroxysmo. Ac ne malorum quid desit, caput quoque 9. gravitatis sensu & ad somnum propensione afficitur, & non raro 10. Cephalalgia & dolor lancinans ipsum occupat.

Medio in Ventre observabilia signa sequentia sunt præcipua: Angustia præcordiorum, phlogoses ac respirandi difficultas post alimentorum assumptionem, in aliis quidem citius, in aliis tardius; rursus in aliis gravius, in aliis levius affligentes, tam ratione individuorum diversorum, quam alimentorum variorum. Nam in quibusdam passio uterinæ suffocationi similis producitur, adeo ut fauces sibi occludi, seque strangulari putent ægri. Interim pulsus primum compressus, quandoque nullus sentitur, alias in paroxysmo omni ferè momento mutabilis; sed paulò post frequentior ac quasi febrilis redditur, concurrente plerumque cordis palpitatione, animique nonnunquam deliquio.

In infimo Ventre scenam ludunt suam dolores gravativi & tensivi in regione lumbari incipientes, & gravissimo contorsionis sensu hinc inde in abdomine oberrantes, nephriticum interdum dolorem mentientes. Hosce dolores comitantur ut plurimum ructus vel acidi vel nidorosi. Sed præterea frequenter urget nausea & vomendi conatus, jejuno præprimis stomacho cum insequente interdum vomitu. Quodque hic notabile est, vix cessant aut minuuntur prædicta & mox dicenda mala, nisi vomitu ejiciatur pituita varia, nunc ∇ ea, crebrius crassa & viscida; nunc insipida, sæpè acida, acerba, pontica, & nonnunquam simul amarescens; (quam amarem, viridem, porraceam & corruptam pituitæ, aliorumque in ventriculo corruptorum humorum copiam haudquaquam à bile æruginosâ & vitellinâ derivandam mordicus defendit contra biliosas quorundam opiniones Hel-

montius in Scholarum humoristarum passivâ deceptione & ignorantia) quibus verò excretis liberantur brevi, aliàs per plures horas protrahitur, malum & angustia. Interim effervescencia aliqua notabilis sentitur, in ventre atque ebullitio quasi, undè & sursum halitus, vapores, rudus observantur elevari, & per intestina flatus devolvi cum rugitibus, quibus per crepitum emissis levamen accipit æger, iisdem autem retentis angustias majores aut tormina etiam patitur. Undè hypochondriorum, sinistri præsertim flatulenta intumescencia ægrosurget, aded, ut aliquando tympani ad instar distentum sit abdomen. Sed & plerumque contumacissima alvi obstructio angustat eosdem, quia cibus in humorem pituitosum & viscidum mutatus ab intestinis non promovetur pertinaciùs iisdem adhærens. Ubi effervescencia prædicta excitatur, frigus circa regionem lumbarem, atque inter scapulas dispersum molestum est, febremque intermittentem mentitur, atque ephemeram nonnunquam progignit. Quin hoc frigus excipit aut sine frigore exoritur æstus in hypochondriis valdè molestus; moxque per omne corpus dispersum varia parit symptomata. In mediis hisce angustis non rarò sudor erumpit frigidus, qui decrescente malo mutatur in calidum. Quia interim observatur planè varia; nunc pauca; nunc multa; nunc tenuis; nunc rubicunda; nunc albicans vel ∇ ca. Recenter autem micta ut plurimum est citrina & aliquantulum crassa, utut pellucida. Interdum turbida & pallida, cum Θ ium copia. Quæ aliquandiu quiescens præcipitatur in materiam viscidam copiosissimam, in arenulas rubicundiores & farinam nunc in fundo, nunc in parietibus subsidentem. Unde & Medicinæ imperiti ut plurimum accusant renum calculum ob dolorem in lumbis perceptum, quod sabulum tamen, in $\square$ nâ tale non existit. videatur *Helmontii* ∇ rus *insons*. Denique non solum dictos ventres inquietat hæc malorum Ilias; sed & latius evagatur, & partes extremas seu artus formicationis sensu ac stupore occupat, imò universum corpus tanquam domesticus tortor lassitudine spontaneâ ita debilitat, ac si defatigatum esset, multoque labore ac fustibus exceptum.

Hæc varia innumeraque alia symptomata & mala largo imbre in universum corpus sese diffundentia æque cognitu necessaria atque curatu

curatu ardua, quamvis accuratè atque ordine examinare, & quâ facie suam ordiantur protasin, continent epitasin, finiant catastrophem, adumbrare mihi animus initiò fuerat, deterruit me tamen moles, ne disputationis limites transgressus, omnibus hisce recensendis immorando Lectori tedium crearem. Interim ut ex multis multorum symptomatum causis pauca in medium proferam, è re futurum spero, si flatuum causas & effectus paulo attentius explorem. Quæ quidem doctrina, quamvis videri possit sordida, nihilominus quia flatuum plerumque morborum internorum causæ sunt, Medico expendenda. In generationis flatuum reddenda ratione venit explicanda eorum materia & efficiens. Materiam suppeditare communiter dicuntur humores viscosi & pituitosi, undè in ventriculo & intestinis propter notabilem adhuc humorum cruditatem & crassitiem, flatuum collectio est frequentissima. Verùm non minus materiam tenuissimam in flatu seu blas quoddam impetuosum redigi posse, quod viscerum fibras distendendo plurimis malis ansam præbeat, præter Æolipilam ∇ eorum & ∇ tuosorum destillationes testantur, quorum commoti vapores tantam vim habent, ut vasa intimè juncta aut arctius conclusa distringant. Uti non ita pridem mihi contigit, $\odot$ volatile $\odot$ sum *Sylvij* in ∇ tro hermeticè clauso, in arena opinione calidiore reponenti. Cujus vitrum magno cum strepitu disruptum adstanti mihi nares & faciam acuminatis suis frustulis fricabat. Negandum interim haud est, illius generis flatu, qui in materia viscidiori & tenaciori generantur, pertinaciores atque durabiliores existere his quos ex tenuiore materia generari diximus, utpote qui, nisi copiosiore materia perpetuentur, facile discutiuntur. Efficientis autem munus hoc in casu bili vulgò tribuitur, vel humoribus tenuiorum partium: qui in viscidiorum materiam agentes, eamque attenuare satagentes in flatu eandem resolvunt; undè carminativa dicta medicamenta, utpote volatilia & attenuantia, in principio flatuosos affectus augere potius, quam tollere videntur. Verùm concipi vix potest, quomodo hæc volatiliū aut biliosorum actio crassiores & pituitosos in flatu resolvere potis sit, nisi quâdam accedente effervescencia seu fermentatine, cum, quæ sine hac in mechanicis contingunt corporum solutiones, substantiæ etiam viscidioris,

ris, ne flatuum quidem vestigium exhibeant. Potius E. concludendum, tria esse, flatus producentia, *calorem*, *fermentationem p. n.* & *spasmos viscerum*. vid. Willis. Pharm. rat. *Calorem* hoc præstare, ventorum non tantum illa artificiosa docet excitatio, quam per *Æolipilas* ∇ a plenas & carbonibus impositas, conficimus; sed svadent etiam hoc viscerum interiorum v. g. coli inflammationes, quas flatus, intestinum hoc & vicina valdè distendentes comitari solent. *Effervescentias* flatus producere omnium corporum solutiones, intervenientibus his, contingentes, item fermentationes vegetabilium, vasa nonnunquam diffringentes, docent, vel exindè colligitur, quod circa ventriculum & intestina, ubi fermentationes conspectiores fiunt, flatuum etiam proventus sensibilis magis sit; quibus accedit, quod ab ipso sanguine p. n. ebulliente halitus copiosiores discedentes per arterias ad ventriculi & intestinorum cavitates deponantur, lateraque eorum distendendo, anxietates pariant maximas. De *Compressione* verò res paradoxa magis videtur: probabilior tamen fit, ponderatis illis, quæ ventorum in macrocosmo productioni ministrant. Quemadmodum enim aer naturâ suâ vim quandam elasticam seu expansivam possidet, ratione cujus, si comprimatur, instar lanæ aut plumarum mollissimarum in Daniâ nostrâ usitatarum *Eiderdunen* ab avibus Islandicis *Eider* dictarum, quarum tres libræ in palmarem globum cogi possunt, quæ suæ expansioni relictæ culcitram vel stragulam quinque pedes longam & latam explent, sese iterum explicare, aut ad latera exferere cum impetu conatur, hincque vapores aliave corpora sibi contigua simul propellit & ventum excitat: Ita vapores intra microcosmi cavitates quasdam undulantes, si harum angustatione comprimantur, aut à naturâ suâ expansivâ, aut à calore viscerum magis magisque explicati, vel novorum accessu coâcervati, angustius hoc spatium evitantes, unusque eorum alterum agitans, ventum microcosmi seu flatum producit. In atmosphæra majore hoc ita fieri, præter follium compressionem, hincque aeris cum impetu expressionem nubes probant: quæ sæpius præterquam quod ventis materiam suppeditent, efficiens quoque eorum existunt, quatenus hæ, ut corpora graviora & compactiora aërem subjacentem premunt, & ad atmosphæra partem tenuiorem fluere cogunt. Quod autem in macrocosmo folles, nubes

nubes, &c. præstant; hoc in corpore animali à parietibus viscerum constrictis magis expectandum: id quod exinde evidens fit, quod circa illam intestini coli curvaturam sigmoideam arctissimam, in quam idem aliàs amplissimum in hypochondrio sinistro abit, flatuum copia & impetus major observetur, atmosphaera scilicet illa intestinali magis compressa. Quibus suppositis, haud difficulter intelligitur, *Willisi* illam de flatuum in intestinis generatione *Pharm. Rat. Sect. III, c. 1.* hypothesein, non adeò firmam esse, quasi scilicet parietum horum extensiones & intumescentiæ convulsivæ cavitates subjacentes ampliarent, ut humores in his conclusi pro vacuo avertendo in vapores rarefierent, & flatus constituerent. Siquidem meritò dubitatur, an in convulsionibus viscerum, uti eorum fibræ intumescunt, ita pariter his subjacentes cavitates amplientur, contrario credibiliore, aliaque occasione demonstrando: Undè etiam ampliationem dictorum spatorum pro vacuo adimplendo humorum rarefactionem sequi aut comitari, id est, intestina impleri, quia dilatantur, concipere haud possumus. Et hæc de flatibus!

CAPUT VIII.

Περί των delineat.

DEtectis ita causarum morbificarum fontibus, cæterisque circumstantiis ritè consideratis, haud arduum erit *περί των* seu eventus prædictionem determinare. Ea tamen minime præcipitanda; sed conditione quâdam semper munienda, ne fama ac eruditio Medici in dubium veniat, uti contigit *Eunomo* illi apud *Ausonium* in sequenti epigrammate:

*Languentem Cajum moriturum dixerat olim
Eunomus &c.*

Eventum autem hujus mali nemo promittere potest subito, quin imò de plenâ ejus eradicatione & exstirpatione certi quid spondere, sæpè temerarium est. Postquàm enim adolevit, omnem industriam, omnes conatus Medici frustratur & eludit, utut in incubulis benè queat exstingui.

Cepha-

Cephalalgis contumacibus, appetitu prostrato, flatuumque proventu haud magnoperè urgentibus præsentibusve, spes salutis in vado est. Si altas egerit radices, progignit haud degenerem sobolem *Scorbutum*. vide *Praxin Barbettianam*. *Scorbutum* autem qui dixerit, lernam malorum dicet. Hinc frequentes cordis palpitationes, melancholia, agrypnia, ephialtes, nonnunquàm etiam Epilepsia, & quidem talis, ut à Dæmone provenire crederes, imprimis mulieribus supervenire solet. Malo hoc non curato ac vomitu nigro accedente, funestum esse signum & mortem plerumque pressio sequi pede, nonnullorum observatio est. Si à scybalis diu retentis contumacissima alvi obstrictio adsit, periculum est, ne in χορδαῖον seu volvulum aut inflammationem, denique sphacelum comitem abeat.

Uteri Hæmorrhoidibus, uti aliqui loquuntur, sive mensibus copiosius prodeuntibus, à passione hypochondriacâ multæ liberari dicuntur, nec sineratione: numerosa enim vasa *hypogastrica* in vaginam maximè uteri terminata, exonerando sese uberius, maximam materiæ morbificæ portionem auferre, sicque massam sanguineam multò defecatiorem reddere omninò possunt.

CAPUT IX.

Curationem producit.

PRæmissis itaque iis, quæ pro instituti ratione ad mali hujus cognitionem videbantur: ordo jam postulat inquirere ea remedia, quibus maleficus hic tyrannus oppugnari, ejusque spicula ac tela infensissima retundi queant. Nihil enim juvat nosse morborum causas, nisi simul ipsos ritè curandi artem noscamus.

Licet autem malum hoc non minus Medicorum ingenia, quàm laborantium corpora diutissimè crucians altissimis defixum radicibus ægrè radicitus extirpetur, attamen haud desistendum à curatione, quò gravissima, quibus ægri macerantur symptomata minuantur, sensimque à desperatione ad spem à metu ad fiduciam Medicinæ beneficio revocentur.

Respiciendum hîc ante omnia ad curandi methodum, *ἐν ἀφαιρέσει καὶ προσθήσει*, ablatione & additione consistentem.

Abla-

Ablationem, ut cum Neotericis loquar, indicant res duæ præternaturales: Causa morbifica, & productum cause morbificæ.

Additionem res secundum naturam, nimirum pauxillum illud, quod superest sanitatis, seu constitutio naturalis, causa constitutionis hujus, & accidentia seu operationes ejusdem.

Remediorum materia ex usitatis fontibus, Chirurgico, Pharmaceutico & Diætetico depromenda.

CAPUT X.

Fontem Chirurgicum aperit.

MUltis placet evacuationem unicum esse remedium humorum peccantium: sed evacuatio ipsorum nimiam duntaxat copiam minuit, non item variam ipsorum intemperiem corrigit, unde dubitari poterat de Venæsectione. Et sanè Anima (quam in sanguine hospitari inquit Moses in *Levitico cap. 17. v. 14.*) sæpenumerò cum sanguine emittenda esset, si omnis sanguis corruptus beneficio, propè dixerim, maleficio Venæsectionis evacuandus esset, uti anilis quorundam Chirurgorum imaginatio est, rudi plebeculæ, de quocunque corporis dolore aut imbecillitate conquerenti protinùs Venæsectionem sudentium & sanguinem copiosè detrahentium; quasi verò massa sanguinea intellectu peculiari ac prudentia instructa impuras tantum sui particulas amandet foras, aut vasa peculiari in sanguinem corruptum aversione teneantur, & proindè illum tantummodò expellant.

Alium E. Venæsectionis usum ac finem dicimus, sanguinis videlicet imminutionem & per consequens ventilationem, ut videlicet vasis aliquantulum depletis, sanguis convulsione partium nervosarum forsan stagnans in citiorem cursum suscitari, atque medicamentis idoneis, gratis atque Archeum illuminantibus facilius purgari atque emendari possit. Hunc in finem pro subjecti aliarumque circumstantiarum ratione jure celebrari potest in *hypochondriacis* quoque, eamque felici successu non carere observationes quotidianæ loquuntur.

D

Missis

Missis quoque *Arabum* figmentis, cum Anglorum Herophilo *Harveo* statuimus, nullam adeò esse venarum sibi invicem proximè ad-
sitârum delectum habendum, cum promiscuè hauriant liquorem ex
communi arteria; Ast nota: quò affecta parti propiorem commo-
dè invenire venam potes: eò minus in secando operam ludes.

Cæterum an *Salvatella* cum liene secretiore quodam consensu
conspiret, ejusque sectio in lienis morbis miraculo vicinos producat
effectus? uti Clarissimi Nominis *Dn. de la Chambre* variis argumentis
ostendere parat, dubium est, de quo alii videantur.

Nonnulli quoque familiare admodum est, in hoc aliisque affe-
ctibus excitare fonticulum, ad feri aliorumque humorum pravorum,
in corpore natòrum oberrantiumque copiam expurgandam imminu-
endamque. *Helmontium* quidem huic remedio vix adstipulantem,
sed convitiis potius & sarcasmis in communem praxin debacchantem
reperies, quasi præter illud, quod in parte cauterio proximâ corrup-
pitur nutrimentum, nihil per fonticulum materiæ morbificæ vel ex
toto, vel aliqua parte efflueret, uti ex ejusd. *tractat. Catarrh. deliram.*
asthm. & Tuss. Scab. & ulcer. Scholar. it. de cauter. legere licet. Ast
innumerâ ferè Medicorum experientiâ aliud probante, ipsâque insu-
per morborum mediatrice Naturâ, per ulcuscula spontè facta mor-
bos sæpius curante; propria verba *Helmontio* regeri possunt, *in cit.*
tr. de cauter. aph. 11. & 29. cauterii usum in cruoris abundantia seu
plethoricâ constitutione admittenti, ut per partem illam exulceratam
sanguinis quantitas imminuatur. Quo stante, concludo, etiam lym-
phæ acidæ copiam cum sanguine putrescente, hinc mali hypochon-
driaci materiam ex hâc scaturigine ulcerosâ exsudare posse. Quod
si verò quis ejusmodi ulcus arte factum desiderat, vel in brachio intra
musculorum Δ toidis & bicipitis interstitium: vel in femore intra
musculum vastum & gracilem: vel in tibiâ intra gastrocnemium &
soleum, non celerius certiusve perficitur, quàm si cutis utrinque ele-
vata per lanceolam dividatur, statimque pisum interstitio imponatur;
quod ab humiditate affluente intumescens locum perpetuò servat a-
pertum. Totum hocce artificium quilegere amat, consulat nervo-
sissimum illud aureumque opusculum Chirurgicum *Job. van Horne* p.
m. 108.

Neque

Neque hic sicco prætereundum est calamo, in sanguine hypochondriacorum post celebratam Venæ sectionem colorem nigricantem plerumque conspici, ab atrâ bile à quibusdam derivari solitum. Id quod frigidum sanè ratiocinium est, & petit principium: hoc nigrum est, E. ab atrâ bile vel melancholia, & idem ac si argumentarer: Cassia fistularis est nigra, E. est melanogogum, cum tamen sit cholagogum. Quare *Fracassatus tract. de Cerebro & Lingvâ* p. 378. colorem istum nigricantem, exindè, quod sanguis, qui est in fundo patinæ, aëri non sit expositus; non verò ex ulla Melancholiæ seu Non-Entis mixturâ esse contendit: quod ut confirmet, mutari ipsum colorem dicit, fierique rubrum, si aëri vicissim exponatur; quod & ipsum tamen vix per omnia experimentis consentit. Plus lucis circa varios à variorum Oium operationibus dependentes sanguinis colores desiderantem ablegatum volumus ad sacra Chemiæ, item ad *Willisum in Pharm. rat. Swalwe de acido & alcali: Tachenium in Hippocrate Chémico. Sylvium in praxi, alios.*

CAPUT XI.

Fontem Pharmaceuticum recludit.

PRimis viis hypochondriacorum ut plurimum maximâ lenti, viscerum ac ponderosi phlegmatis, stomachi plicis coalescentis copia scatentibus, nihil magis conducit, si patientis constitutio corporisque habitus permittit, quàm Archeo amicum & arridens emeticum, humorum corruptorum saburram, quæ veluti *Augiæ* itabulum scatet ventriculus, ut ita dicam scopis everrens. Quippè sine vomitoriis adhibitis fermenta exotica in corpore genita, atque altiora morborum seminia, quæ chatartica haud attingunt, rarò extirpantur.

In omnibus verò vomitoriis ventriculum aliquantulum repleti conducere arbitror, quò viscidæ peccantes particule facilius eruantur, sequente aliàs irritò plerumque vomendi conatu.

Pro vomitu autem excitando præ cæteris remedia metallica, sine quibus, ceu loquitur *Matthiolus*, morbi chronici frustra tentantantur, maximam promittunt opem. Et quidem *Æthalia medica-*

D 2

menta

menta cæteris præfero; quippè non minus corporis humani, quàm
⊙ purificationi servit ♂ium ritè tam præparatum, quàm administra-
tum, videatur *Petræus* in Nosolog. Harmonic. p. 86. quoniam & asaro
tutius est ♂ium, si *Zwelfero* fides habenda.

Propinentur ♂ialia præcipuè in infuso v. g.

R. *Croc. metallor. gr. vj. ad viij. Infund in Vin. Rhen ♂ij,*
stet in leni calore per noctem. Manè filtretur & add.
Syrup. de canell ♂ß. M. f. Haustus manè & unâ vi-
ce sumendus.

Notandum: 1. Si in Vino malvatico infundatur juxta nonnul-
lorum præscriptiones, raro purgare per superiora; sed solum per in-
feriora. Melius igitur recipitur Vinum Rhenanum, quod ratione
acidi sui plus extrahit. Notum siquidem est, nisi extrahendis addatur
acidum, parum nihilve extrahi.

N. 2. Quantitatem vini esse determinandam: nullum quippe
recipiens recipit per modum imprimantis; sed per modum recepti-
vitatæ suæ. Ubi itaque *gr. viij. Croci metallor.* recipiuntur, ibi &
vin ♂ij recipiendæ veniunt.

N. 3. Infusiones ex metallicis, præsertim ubi ♂ium ingreditur,
accuratè per chartam emporeticam filtrandas esse: alias, si quid de
substantia infusi pertranseat, haustumque plicis ventriculi & intestino-
rum sese insinuet, tormina, diarrhæas ac hypercatharses excitari.

Huc spectat *Sapa Vomitoria* Sylvij. *Oxyfacherum Vomitorium,*
⊙lum album & ⊙li ⊙. ▽a benedict. Ruland. Syrupus emeticus Angeli
Salæ ad ♂ß in vehiculo convenienti exhiberi solutus.

Si forma liquida aut potionis ægro non arridet, pilulæ poterunt
porrigi, liquoris defectum jussculo superhausto compensando:

R. *Extract. specif. emet. Mynsicht. ♂j. ad ♂ß. F. l. a. Pil. No.*
xvj. vel in formâ pulveris;

R. *Triemet Myns. gr. iv - vj.*
Eleosach. macis. gr. iij. M. F. Pulvis.

Peracto aut sedato vomitu, si redundare videantur prædicti hu-
mores, post sufficientem eorum temperationem evacuari ac minui po-
terunt per alvum exhibitis per epicrasin purgantibus, sed lenibus: for-
tiora

15
tiora enim pessima inferunt symptomata, agrosque disponunt ad dysenterias, tormina & diarrhas. Non admodum facio cum iis, qui electivè purgantia dari existimant; nam revera vix dantur. Rationes pro negativa sunt sequentes: quia (1) non dantur isti quatuor humores, in quibus hæc electivè purgantia fundantur. (2) *Catholica*, *Panchymagoga* destruunt electivè purgantia, & quodlibet purgans purgat absque proæresi quemvis humorem obivum peccantem & naturæ molestum, præsumendo, an sit atra vel flava bilis, quod ipse satetur *Sennertus Epit. instit. p. 605.* scribens: Rhabarbarum *primariò* quidem bilem, *secundariò* autem pituitam educere. (3) Nec color excrementorum vel probile aut melancholia evacuata aliquid concludit: Uti Testem insuper habeo ingeniosum *Willisum Pharm. rat. 72. & 73. It. Swalwe disq. therapeut.*

Profuntitaque pilulæ ex gumm. *io *Quercetan.* præviis prius digestivis sequentibus, acrimoniam in specie acidam temperantibus & viscidatam incidentibus, ut ita facilius & minus molesta fiat purgatio.

R. *Liquor. Terra sul. ri.*

Ra ri ana. S. S. M.

vel in forma pulveris:

R. *Arcan. duplicat. Myns.*

Ocul. S. preparat. ana gr. xij.

o o *Stat. fœnic. gtt. ij. M. F. Pulvis, duabus saltē, tribusve post cœnam assumptam horis ex cerevisiæ vinivæ potentioris cochleari sumendus.*

Sequuntur jam pilulæ: R. *MP. Ear. Quercet.*

de Jiaco ejusd. ana S.

Resin. Jalap gr. iv.

Ois succin volat. gr. ij. o o cortic. aurant.

gt. ij. F. Elix. c. Propriet Pil. No. XX.

glycyrrh. cinanomivæ pulvere conspergendæ.

D. S. Eröffende und laxierende Pillen auff einmah!

Inter purgantia medicamenta *Prælia* ritè præparata & methodicè exhibita non vulgarem ulum præstant, imprimis *Præ* dulcis, qui

D 3

sæpius

sapius Δ tus revera fit diaphoreticus, multisque ex regno minerali pal-
 mam præripit, v. g. R. MP. de succin. Craton. $\mathcal{E}$ f. Resin. scammon. gr.
 iij. $\mathcal{Q}$ rij Δ ti dulc. ritè præparat. gr. viij. F. cum essent. anthos pilul. No.
 XX. S. ut su, rà. Vel. R. MP. de Alôerosat. $\mathcal{E}$ j. Resin. Gialap. gr. vj.
 $\mathcal{Q}$ ri $\mathcal{Q}$ lat, ritè præparat. Ois $\mathcal{X}$ ci ana gr. v. $\circ\circ$ sem. sænic. $\mathcal{Q}$ lat. grt.
 iij. F. cum essent. succin. Pil.

Multi ab alôeticis in hoc affectu abhorrent propter virtutem ad-
 strictoriam, quam post se relinquant ordinariam. Verùm hic metus
 de nihilo est, & vis adstrictoria facilè corrigitur per alia v. g. $\mathcal{Q}$ rialia
 &c. Quippè inter laxativa aloë optima aliquantulum correctâ tùm
 insons, tùm efficax apparet juxta *Helmontij* testimonium. Est enim
 balsamica, ventriculum roborat, abstergit, attenuat, putredini resi-
 stit, vermes enecat &c. Senum quoque ventriculis amica est, non so-
 lùm, quod senes sint frigidiores; Verum etiam, quia Senes maximè
 propensi sunt ad cruditatem acidam generandam, quod & sudores eo-
 rum acidî & alia docent. Acidæ verò cruditati maximè resistunt a-
 mara, ideoque & putredini resistunt. Et licet interdum oscula vena-
 rum hæmorrhoidalium stimulet & aperiat; fit tamen cum levamine
 ægrorum. Quantoperè enim hæmorrhoidum fluxus sublevet me-
 lancholia laborantes, abundè testatur *Coi* experientia.

Diaphoretica uti cunctis fermè morbis; ita maximum quoque
 huic malo subsidium afferunt. Ea verò sint eustomachica, spirituum
 vitalium texturæ congrua, Archeum illustrantia & illuminantia. Sunt
 autem sudorifera huic affectui inservientia potissimùm *aromatica* &
Oia tam vegetabilium, quàm animalium, ut & ex mineralibus petita va-
 ria.

Per *aromatica* intelligimus omnia, quæ calorem præ se id est, quæ
 partibus volatilibus spirituosiss scatent. omnia juxta Medentis senten-
 tiam ad ægri salutem peragunt, tonicum cujusque partis vigorem fo-
 vent, Archeo congruunt, impuritates undique resolvunt, abstergunt,
 abluuntque, liberam respirationem conciliant, serum falsum, aci-
 dum, austerum, corrosivum, malè moratum ad indolem suavem, be-
 nignam, bonam, mitemque reducunt, zefim vel effervescentiam mi-
 scellaneorum degenerum confutant, borborygmus, item meteora-
 caput

caput ferientia præcipitant, dissipantque, nihil usquam intestum relinquant, quo infirmus ad valetudinem revocetur,

Quænam sint *Oia vegetabilium volatilia*, & quò modò à Vulcano & sine eò fabricentur, optimè docet Celebratissimus *Wedelius in nuperrimo edito experimento chemico novo de Oe volatili plantarum*.

Ad Oia animalium volatilia tanquam sacram anchoram in *scorbuticis, hypochondriacis, hysteris, aliis*, confugiunt modernorum Practicorum plurimi, quos inter amplissimus *Sylvius*, qui præclaram in medendo laudem legitimo Oium horum in *Artus attenuatorum* usu consecutus, in praxi suâ vix iis quicquam frequentius commendat, præmissis in *præfatione alterâ lib. 1. praxeos* apertè pronunciat: Nullam esse animalis adeoque hominis partem consistentem aut fluidam, utilem aut superfluum, quæ non abundet Oe volatili, animalibus penè proprio: à quo proinde benè aut malè constituto sicut sæpius pendet valetudo adversa vel prospera, ita ab eodem vitiatum corrigente expectanda meritò valetudinis labefactatæ instauratio & integræ conservatio, quin ejusdem confirmatio, imò augmentatio. Et illustre hujus celeberrimæ Academiæ Decus *Borrichius in Hermetis, Ægyptiorum & Chemicorum sapientia ab Hermannii Conringii animadversionibus vindicata* p. 333. notavit: convulsas & hystericas illustres plebejasque, aliis pharmacis etiam longo usu probatissimis nihil opis spondentibus, nihil afferentibus, ex oleo & spiritu cranii humani cum suo Oe remisto, propinatoque ex vino prælentissimum lentisse auxilium. Rationem subnectens Vir Celeberrimus, in affectibus, *inquit*, prænaratis nervosæ partes membranæque ab humore acri, & acidiusculo punguntur, sollicitanturque ad contractionem; ingesto autem cum spiritu oleo hoc tenuiore, & ad locum affectum ope Oium comitantium propagato, partes antè hinc indè compunctæ, vellicatæque ita obliniuntur, mitiganturque, ut acidi penetrantis aculeos minus sentiant. Cui adstipulatur, quem ego discipulorum observantissimus ceu alterum Parentem veneror Amplissimus D. D. *Simon Pauli*, trium Danorum Regum Archiater celebratissimus, Qui antepilepticum è sp. cranii humani Oe suo prægnante magnam partem confectum magna laude usurpavit, eoque desperatas propemodum epilepsias percuravit, Præceptore *Daniele Sennerto* in cujus urna illius cineribus perpetuum ver comprecatur.

Qvæ

Quæ nam sint sudorifera ex regno minerali petita & huic scopo inservientia, vel leviter saltem in studio chemico versato patebit, nedum inter Vulcani sacra diu multumque versato.

Quod si cui formula sudorifera arrideat, sequens parari poterit:

Recip. ∇ æ fenicul. Cinam. ana $\mathbb{Z}$ s. Theriacal. $\mathbb{Z}$ vj. Θ is volatil. C.C. $\mathbb{Z}$ ij Diaphoret. ana $\mathbb{Z}$ s. $\curvearrowright$ Θ is $\mathbb{Z}$ ci gtt. XX. Syrup. card. bened. $\mathbb{Z}$ s. M. f. Haustulus unâ vice assumendus.

Hoc loco notandum venit, ∇ as stillatitias vulgares seu communi & landi methodo præparatas & vehiculi loco interdum usurpari solitas, plantarum laticem, non sangvinem, phlegma non spiritum aut Θ em continere: quales igitur effectus in perarduis spinosis calamitatibus (prout pollicentur vegetabilium quorundam crases) queant istæ exserere, quivis in praxi versatus facillè videt. Quapropter ut efficaciores evadant, analysis prævia requiritur per odorem putrefactivum, quò detur opportunitas Θ em, oleum ac spiritus proliciendi. Processum ipsum, quomodo ex plantis hæc viâ elici possit Θ volatile, in *Transactionibus Philosophicis Anglicanis* recensuit D. D. Cox.

Diuretica symbolum quoque suum huc conferunt, qualia sunt Θ ia lixivialia v. g. petroselini, stipitum fabarum, genistæ, ononidis, juniperi, fimi columbini, tardas $\square$ æ vias aperientia, hypochondriacorum amurcam eliminantia, pessimam illam corporis furiam acidum ubi ubi in corpore hærens exarmentia. Maximè commendatur Θ compositum, quod ex remanentia $\curvearrowright$ tus Θ is $\mathbb{Z}$ ci elicitur, egregium diureticum, dictum digestivum hypochondriacum. Item $\curvearrowright$ tus aperitivus Penoti, cujus virtus dependet à parte silicum & Θ is $\mathbb{Z}$ ri volatilis. *Helmontius* diligentissimè commendat lapides Θ diureticos, in tract. à sede ani næ ad morbos §. 25.

Porro emendant & corrigunt peregrinas & hostiles corporis aciditates ex $\mathbb{Z}$ ro præprimis parata medicamenta, in humoribus melancholicis crassisque incidendis & attenuandis, ideoque obstructionibus aperientis magnam vim habentia v. g. $\curvearrowright$ tus $\mathbb{Z}$ ri volatilis, Θ $\mathbb{Z}$ ri volat. Cremor seu crysalli $\mathbb{Z}$ ri. *Henricus ab Heer lib. 1. obs. 1.* plus tribuit

Tartaro

17

Tartaro crudo per lotionem à partibus impurioribus liberato & pulverisato, quàm crystallis anxiiis Chemicorum manibus inde præparatis. It. *Ærus chalybeatus*. *Æa* & ii *Æisata*, *Ærus Vitriolatus*, qui nisi sit ritè præparatus, dira quandoque excitat symptomata, ut vomitus, cardialgias &c. id quod non *Æi* *Æri* acceptum est referendum, sed *Ætui* vitrioli sæpius impuro. Spectat huc etiam Tinct. *Æri*, Terra *Æri* foliata ejusque liquor. *Ætus salis* *Æci* cum *Æro* & *Ætro* ana calcinatis paratus & cum liquore ex Terrâ *Æri* foliata mistus pro secreto habetur, it. sp. salis *Æci* amissatus aut caryophyllatus pro curandis hypochondriacis mille encomiis extollitur. Prodest etiam Elixir compositum sequens:

R. *Elixir. propriet. dulc. vel sine Acidoparat.* *Ævj.*

Liquor. terre fol. Tartari *Æij.* M. *Dosis est à gutt. 30. ad 40. in vehiculo appropriato manè & vesperi.*

Paratur elixir dulce per alcalia vel fixa ut Sal Tartari, vel volat. cum *Ætu* sal. *Æci* &c. Huc facit quoque Sal. Tartari nutritum ad *Æj.* vel R. *Salis hypochondriaci* *Æl.* (præparatur ex sal tartar. & *Ætro* ana partibus æq. alibus) S. *Erösungs Salz auf einmahl aus einem Gläslein Wein zu nehmen.* Imò solum nitrum depuratum commendatur hîc, præsertim ubi flatus aut phlogoses magis urgent, cujus usu desperatos hypochondriacos ad extremam ferè maciem deductos feliciter curavit *Bartholet. tr. de dyspnæa* lib. V. Cap. 4.

Nec negligendum hoc loco Sal volatile oleosum *Sylvij.* Ejusque *Ætus* polychrestus & carminativus, quibus ad discutiendos flatus tam in ventriculo quàm in intestinis hærentes, maxima vis inest.

In hoc quoque affectu commendari solent sp. sal. & nit. dulces, omnibus modis utiles, pituitam incidentes, bilem temperantes, flatusque in sua generatione impediētes & genitos dissipantes, fermentum ventriculi iners & cruditatem nidorosa corrigenētes, obstructiones demum solventes. Hitamen à prudente Medico cum magna cautione & parca manu propinandi & convenienti vehiculo probè remitti, ne sc. acidum atque austerum in subjectis ejusmodi plus satis abundans intendatur, sicque affectus contumacior reddatur. Quapropter hæc de re eleganter *Sylvius lib. 1 prax. p. 830. Prudentia* inquit, *opus est Medico, ut pro cæterorum in corpore simul existentiū humorū diversitate seligan-*

E

tur

tur maxime remedia convenientia, unde mirum non est, si non habeant omnes Medici eundem semper successum, quamvis utantur iisdem medicamentis; sed non eodem tempore, ut nec in iisdem effectibus aut causis quorum determinatio pendet à iudicio practico, singulis suo tempore, loco ac mensura iure adjudicante.

Ad fermentum Ventriculi corrigendum & humores pituitosos vitiosos simul emendandos Vinum medicatum apprimè hic convenit, contumaci morbo longiorem medicamentorum usum desiderante. Parari autem potest sequenti forma: Recip. Rad. enul. camp. Galang. Calami arom. ana ℥j. Fol. Majoran. Rosmarin. centaur. min menth crisp ana Mf. Sem senucl dulc. carvi, anisi, ana Drach. j. Cinamom acut. Drach. ij. Cortic. arant sic. Drach. j. Limat. Stis pura ℥j. Tartari opt. crud. Drach. jss.

Concisa & crasso modo contusa insuantur sacculo ex sind. albâ, cui in vase Xtreo lapideove angustioris colli immisso affundantur Vini albi Gallici ℥ XXX. Postquam per horas XII. vel plures in cella steterit, quo tempore vis radicum & plantarum aromatica insinabatur Vino, bibat æger haustum bis terve de die, aut manè jejuno stomacho, aut inter prandendum ac coenandum, prout cuique magis placebit, addendo in quovis haustu vel spiritus Salis vel Nitri dulcis gtt. XII. vel Elixir propriet. dulc. gtt. XX. Ubi penè consumtum est, aliud recens vinum in usurpati locum affundatur tam diu, donec vis aromatica penè omnis fuerit extracta.

Colophonis loco in auxilium vocanda Chalybeata, virtute Herculeâ, quâ pollent in hac hydra debellanda, cæteris haud inferiora. Inest enim Sti insignis vis absorbendi acida & roborandi fibras, Philosopho illo per Δnem Helmontio, Tachenio in Hippocrate Chemico aliisque imò ipsa experientia teste. Reliquis verò omnibus præferunt alii limaturam Stis crudam, sed puram: Alii Stem cum sulphure præparatum: Alii ejus crocum cum salibus. Salia enim lixivialia cum limatura Stis concurrentia aggrediuntur partes acidas Stis, quò factò destruitur structura corporis Stis, crocusque in corpus assumptus saltem est alcalicus, qui ab acido ventriculi ita coagulari nequit, ut perfectam vitrioli naturam induat, destructo prius acido minerali. Aliàs Sts concurrens in acido fortiori degenerat in vitriolum, quibusdam nau-

nauseosum, imò vomitorium, præsertim *Stis* impuriore existente & tantillo licet *Qris* contagio inquinato, à quo vitriolo tunc intra corpus emergente pertinaces vomitus superveniunt.

Adhiberi etiam possunt Tincturæ *Stiales*, Tinct. *Stis Zwelf*. Essent. *Stis* dulce, &c. Quas tincturas & essentias omnes, quanti ipsemet *Zwelferus*, vir de tota Medicina optimè meritis, æstimat, legere est in *pharmacop. Aug. Animadvers.* p. 437. Ubi apertè pronuntiat: Tincturas nil aliud esse, quàm simplices tantum *Stis* solutiones, pro diversitate menstrui hæc vel illà tincturâ imbutas, quæ tamen vera *Stis* essentia non est; sed ut plurimum ejus vitriolum sive metallum solutum, fucato tinctum colore. Quod autem in effectu valdè inter se differant, non fieri ob artificiosam eorum præparationem, sed propter menstruum affusum, cujus ratione magis vel minus efficaces, magisque aut minus aperientes vel adstringentes sunt, nec non volatiliores aliæ, aliæ fixiores.

Agmen claudunt ex fonte animali optima quoque emanantia pharmaca v. g. C. C. crudum, ustum & philosophicè calcinatum, Ebur sine Δ ne, corallia, oculi $\odot$. Unicornu Grönlandicum, dens eqvi marini, &c.

Hiscæ sexui sequiori propinandis commodè admisceri poterit Castoreum & ex hoc parata essentia tam simplex, quàm quæ composita magis ex castoreo & asa foetida cum *Vini Tartarificato* parata, ∇ hirundinum cum castoreo, ∇ hysterica *Crollii*, Elixir uterinum &c. Quibus meritò annumeratur myrrha omnem corruptivum acorem tollens, & balsamicâ vi quancunque corruptionem putrescentem inhibens, indeque ad vitam longam ab *Helmontio* commendata *Tract. Arcan. Paracels.* p. 626. *Paracelsus* ipse ceu optimum pestis præservans myrrham commendat. Tinctura E. salutis B. D. *Langii* ex myrrha cum sp. vini Tartarificato extracta, loco cujus & spiritus salis $\ast$ ci cu n ∇ paratus pro menstruo capi potest, salutare erit remedium, corrigens acidum & resolvens viscidum.

Scybalis diu retentis & obstructionem inferentibus clysteres parati possunt emollientes & abstergentes.

In formulis pluribus hæc annectendis non ero prolixior. Com-

E 2

mit-

mittuntur enim cuiuslibet prudentis & exercitati Medici judicioſo arbitrio ratione circumſtantiarum ætatis & ſexûs curam agentis.

Sed collectis velis ad ultimum caput me accingo.

CAPUT XII.

Cum diæta valedicit.

Finem his imponit diæta ſeu rerum non-naturalium aptum regimen triplex, *vitalè, naturale & animale.*

In *Vitali* AER qui inſpiratione admittitur ſit purus, ſerenus, calidus & ſiccus; ſi non naturâ talis, arte ſaltem, accedendo in conelavi apto Δ nes, parandus. Imprimis ventriculi & inteſtinorum regio ab ambiente aëre frigido quàm maximè muniatur, ſummoque ſtudio à pedum immoderatâ frigiditate caveatur, ut quæ citiſſimè per nervos cum ventriculo communicata ipſius fermentationem magno agrorum incommodo impedit, calorem opprimit, omneque inflationum genus opinione citius procreat, undè præcordia perpetuò turgida inflataque exiſtunt, totumque corpus ampliore ferè mole, quàm pro naturæ modo cernitur.

In *Naturali* CIBI ſint $\epsilon\upsilon\chi\upsilon\mu\omicron\iota$ καὶ $\epsilon\upsilon\pi\iota\tau\omicron\iota$, Contra cavendum ſedulò à frequenti ſalſorum & acidorum tum alimentorum tum condimentorum abuſu, quibus malo more indulgent & aſueſcunt pluriſimi ferè à primâ ætate, putantes, non ſatis ſapere alimenta, niſi uſurpentur aut valdè falſa, aut valdè acida. Hinc trito proverbio teſtatur Belgæ, debilitari naturam tum falſis tum acidis: Sout en ſuer krenckt de natuur.

Porro ad diætam quod attinet, in nullo magis ſollicitos eſſe expedie, quàm in *potu ſalubri*, ſtomachi Archeo maximè aridente, vires faciliè reparante, ac ſordes per $\square$ nam, ſudorem, tuſſimve eluente. Præſtat enim obſoniis viſibus cum potu generoſiore ſaporis & odoris laudatiſſimi velici, quàm opiparos utcumque lautiſſimos cibos liquoribus corruptis admiscere. Huius ſi ſcorbutici eſſent memores, ingnia commodà ab hoc conſilio in ſalutem ſuam reportarent.

In

19

In *Animali* somnus fit moderatus; Vigiliæ œconomiam corporis turbantes sint tempestivæ ac modicæ.

Meditationes & lucubrationes statim post cibum assumptum minime instituantur.

Alvus sit semper sui officii memor, ut & alia microcosmi exercicula.

Motus & Quies iustis temperentur mensuris.

Animus si mœrore angatur, confugiendum ad salutares promissiones Evangelicas atque ad Philosophiæ moralis præcepta, contra pravas imaginationes & quævis molesta mentem munientia. *Musica vocalis humana & instrumentalis*, quæ symphonicis nititur concentibus sæpè correctrix est affectuum mentis & corpori insidiantium, Archeumque ad displicentiam, morositatem, & indignationem commoventium. Uti *David* citharâ suâ canens *Sautem* malo Genio obsessum ad mentis tranquillitatem reduxit. Quî verò *Musica* operetur, jam pridem ingeniosè explicuit Experientissimus Dnus Præses, Præceptor sanctè colendus in libello *de Cabala character. & linguar. diversis*.

Et his dissertationis nostræ terminus esto!

Tibi יהוה DEO Triuni, Optimo, Maximo dona Tua ut varia, ita & sanandi diltribuenti sicut vis 1. Cor. 12. *pias ago gratias pro præstito in hac dissertationis relâ pertexendâ auxilio.* Porro devotis implorans precibus, velis studia mea in sacrosancti Nominis Tui gloriâ dirigere, ac menti meæ inspirare medicandæ consilia ad proximi agrotantis sanitatem citò tutò & jucundè restaurandam facientia. Studiorum meorum curriculum aliud nihil est, quàm Tux immensæ sapientiæ, benignitatis & misericordiæ cognoscendæ admirandæq; exercitium. Adsis itaq; pro immensa misericordia Tua, servo tuo indignissimo domi forisq;. Peregrinare, quæso, hospitare, pernoctâ mecum, uti cum Tobia juniore Sacer Tuus Genius Raphaël. Reple me, ô fidelissime Amator hominum JEHOVAH! quæ Tua profunda & inscrutabilis sapientiâ est, non tantû scientiâ medicâ; sed etiam vera sapientiâ: ut in admirandis Naturæ & Artis operibus Tuum Nomen omnipotens, æternum, incomprehensibile & prægloriosum devotè agnoscam, piè amplectar, serid colam. Averte à me Sancte Domine, omnes vanos usus artis Medicæ, quos quidem mundus

E 3

vel

vel ad fastum, vel ad delicias, vel ad turpis-lueri studium confert.
Sic age, O magne & misericors DEUS! cui volupe est de throno
omnipotentiae mortalium miseriae intueri, preces exaudire, infirmitati-
bus auxiliari in Numinis Tui gloriam! Annue precibus meis devotis-
simis, Clementissime Coeli ac Terrae Domine! Ita ego servorum Tuo-
rum minimus prostratus coram TE, gratiarum intimarum, devotarum,
maximarum holocaustum in hoc miserrimo miseriarum theatro offeram.

Quanto transiet vanitas, effugient infirmitates, dilabentur peccata,
totus totus per omnem aeternitatem in misericordiae
Tuae laudes resolver.

TANTUM!

Ad

Doctissimum Medicinae Candidatum

PAULUM BRAND.

Perge tuos ornare dies, doctamque medendi
Artem, morigero Numine, redde Tibi.
Hinc studiis, semper florens, Tibi laurea surgit;
Crede mihi, titulis non minor illa tuis.

Ædificas P.

Th. Bartholinus.

SIMO-

20

ALIA CARMINA,
ET
GRATULATIONES
EPISTOLARES.

AD
Clarissimum & Peveruditum
DN. PAULUM BRAND,
Pro Licentiâ ad Honores Medicos
disputantem.

Non lucet lucus; nec BRAND, quia diceris,
uris;

Sed quia de Clara es Lux benè nata, Domo.
Plura Tibi merito vellent nunc scribere Amico;
Sed mihi tum tempus, tum quoque vena
negat.

Est aliquid votis quod possem dicere; dico,
Sit tua ter felix, BRAND, Medicina
malis.

Amicè scripsit

CHRISTIANUS NOLDIUS
S.S. Theolog. P.P.

SIMO-

SIMONIS PAULLI
EPISTOLARIS
GRATULATIO

AD

PAULUM BRANDIUM

Medicinæ Candidatum.

Σὺν Θεῷ

Præstantissimo, Doctissimoq; Juveni,

PAULO BRAND

Sunderburgo - Cimbri,

Medicinæ Candidato dignissimo,

S. P. D.

Pronuper quidem, SAC: REG: MAJESTATIS *Daniæ ac Nor-*
ragiæ Regis ac Dni. Dni. nostri Clementissimi, CHRISTIANI
QUINTI, vivat! vivat! vivat! & regnet in æternum: Medico
Castrensi Viro Clarissimo, Dno Johanni Valentino Willio,
Medicinæ Licentiatò, de Spartâ quàm nactus erat, dum condignè gra-
tularer, me nunquàm pænxisse carmina, publicitùs confessus sum omni
populo; attamen non diffiteor in præsens, me admodum adolescen-
tem orbem patre, sed Johanne Huswedelio Præceptore, præ aliis Latinis
Poëtis, semper tanti perpemodum fecisse Horatium, quanti (absit ja-
ctantia dicto) Alexander Magnus cubitum iturus Homerum. Atque
hinc accidit, ut mihi grandævo Seni, præ ætate jam langvido, memo-
riâque fluxâ ac labili, nec dum exciderint illa Horatii tamen:

*Quid brevi fortes jaculamur ævo
Multa? quid terras alio calenteis
Sole mutamus? patriâ quis exsul
se quoque fugit,*

*Hæc ad stateram mentis, dum ego examino accuratius, oppidò miror,
cum ille ipse, aliò locò, impigrum ad extremos Indos, currere mercato-*
rem observarit, ac argentum aurumq; viliora virtutibus esse, docuerit, unâ
cum

cum aliis philosophis; cur sciscat aut decernat tamen: quod is, qui Patriâ exsul se quoque fugiat: insuper habens, quod boni virtutis, non verò sceleratò habendi amore, patriâ sint exules. Ut taceam, Plautum defendere, eum qui per virtutem perbitat, non interire. Et quid Nos non pro Patriâ? pro quâ Cicero, verâ ac Christiana religione, nunquàm initiatus, testatur: neminem bonorum dubitare, si ei sit profuturus, mortem oppetere. Pervelim ergò, honestò locò natos Juvenes, instar Ulyssis (quot autem annos, ipse domò abfuit aut peregrinatus est?) ad svas Sirenum cantus, siue sociorum, siue comitum aures cerâ obturantis; & suas quoque sibi, ad illa recensita ex Horatio, obturare: contra morigeros esse, & faciles aures præbere Isocrati ad Demonicum, hæc sudenti: Ne te pigeat longam ire viam, ad eos, qui se aliquid utile docturos profitentur: & cum Mercatores rei familiaris augendæ gratiâ, tanta maria transmittant, turpe fuerit adolescentes, excolendi ingenij causâ, nec terrestre iter velle suscipere; quæ sibi dicta adolescentes putabunt, ut animo veluti inscribant. Et nonne Pythagoras ac Plato, ob animi, non verò Fortunæ bona comparanda, patriâ extorres in Ægyptum contenderunt, minime se fugientes, sed in se retrocedentes, ex parte animi bonis instructi, ita ut sua omnia secum portantes, saltare vacui coram latronibus viatores potuissent? Nonne Anacharsis, Scytharum Regis frater (sanè id admirandum) Athenas profectus est? Nonne Apollonius Indos ipsos invisit? proh! quales hi sunt Mystagogi, & sapientiæ Antistites? & hinc iterum Horatius frustra est, dum opinatur, quod

Terras non animum mutant, qui trans mare currunt;

horum exemplis refutatus, dum iter faciendo, unicè id studuerint, saluberrimis sapientiæ præceptis institutisve ut abundarent, domum reduces.

Ast Præstantissime Juvenum BRANDI dilectissime, quid opus est, modò recensitos Philosophos, hic loci veluti in Scenam introducere ceu penulâ indutos, eos ut respicias aut imiteris; cum constet, te non leniter tinctum, sed penitus imbutum esse politiciori literaturâ, atque adeò ipse horum omnium, & similium, sponte tuâ aut ultrò recorderis? maxime cum Parentis admodum Reverendi Viri, Do-

mini Magistri NICOLAI BRAND, Ecclesiae Sunderburgensis Pastoris
Primarii, præclare de eâ meriti, autoritate & jussu, jam pri-
dem aliquot Academias Germanicas, non lustraveris solum, sed per a-
liquot annos in iis substitere, unde pronuper in Regiam hanc Cele-
berrimam Academiam advena, nunc, cum virtus nomen inane non sit,
rectè ac decorè illius præmiū petas, ac in eâ, priusquam Doctorali tia-
râ caput redimiaris, seorsum renuntieris Medicinæ Licentiatu, Dno
D. OLAO BORRICHIO hujus publici actus Præside, ac Do-
mino Doct. THOMA BARTHOLINO brabeutâ, jam pri-
dem vivi per ora Virum instat Ennii Patris, qui volitant, mori quos
Musæ vetant.

Cæterum cum Tuus Dn. Parens, ætate sexagenario major, Vene-
randus Senex, in spem ac commodum Patriæ, Te fratresque tuos,
adeo prognariter contendat, vos ut bonos aut Reipublicæ utiles cives,
temporî, Patriæ sistere, nâ ille ob hæc omnia, jam pridem id prome-
ritus est, ut in Prytaneo, ex publico alatur, Athenis receptâ olim,
imò vel hodiè, adhuc Cedrò dignâ consuetudine.

Quem si complures interim imitarentur Parentes, nonne longè
rectius, filiorum fortunis, secus ac quandoque usu venit, prospicerent?
quippe nonnulli eorum, cæci amoris in prolem ductu, malum! filios
suosque adeo sive deperiant, sive demoriantur; ut nolint ex ulnis
aut amplexibus suis, illos dimittere; qui post dein quoque, non Lycur-
gi sagacem venaticum, sed ollarem famelicum canem (quorum Plu-
tarchus meminit) repræsentant; desides; discincti; ineruditi aut iner-
tes; obscuris in locis ætatem extendentes; paterna abligurientes bona;
solidos dies cum noctibus comburentes; Tabaco fumantes, Théè insu-
per sorbentes. Atque hoc ipsum est, vel sedentes, haud peregrinan-
tes semetiplos fugere, & se dare turpiter. Hinc mecastor appositè sa-
tis, mihi vernaculâ ac maternâ lingvâ, ejusmodi gurguliones, ac ter-
ræ inutilia pondera, vocantur: Mömen-Söns / Darfelinge / Döge-
nichtes! so nicht weeten eenen sulen Hund uth dem Aren tho locken / edder
dar tho nicht dögen: Qui contra mihi ego grator ipse, & me circum-
spicio, quod DEO duce, & auspice DEO, meos octo numero fili-

23
os, hodie adhuc DEI gratia ex decem superstites, abhinc aliquot annos, & domi meæ liberaliter eduxerim, & post dein, non omnes quidem literis, sed aliis quoque honestis studiis, mercimoniis emundis, vendendisque necessariis, (quæ Germanicè appellanda veniunt die Buchhaltereyen/ über grosse weitschiffige/ unrichtige verworrene Rechnungen/) deditos ad exterarum Regionum, ut in Germaniam, Belgium, Britanniam, Galliam, Hispaniam, imò in Indiam orientalem, solius DEI, Regique nostri Clementissimi in honorem, ac in Patriæ commodum ac emolumentum, amandarim: & cur ob hæc mihi non gratarer? Quippe Regius Propheta David Psalmista, quanti faciat ac prædicet fecundum conjugium, ex his illius constat Buchananò incomparabili Poëta Christiano interprete:

Victum, labore, vix parabis, anxio,

Ni DOMINUS admorit manum.

At ille amicis interim suis dabit

Purum soporem somniis:

Domumque dulci prole fatam liberum

Præbebit. Hac hereditas,

Hac illa merces, quâ beat charos sibi,

Rerum ille DOMINUS omnium.

Facere ergò aliter non possum, quin quoque collaudem, similes Parentis tui, fortunas & institutum, Te, quoque ad longè dissitas Regionum, studiorum causâ mox ablegaturi; Tibi verò perdoctæ BRANDI, Medicinæ Candidate, pro te natâ, præ aliis tuis fratribus, toto pectore fausta ac felicia omnia comprecor: D. T. O. M. veneraturus, ut quemadmodum saluus ac incolumis, ex Parentis amplexu dimitteris aut abis, ita quoque Te reduce, DEO propitiò vos invicem amplectamini. Vale mi BRANDI filii loco dilectissime, qui te paternè veluti adhortor & admoneo; ut si quæ sunt eruditorum, passim habitantium, qui me norunt, illos meo

nomine, officiosissimè salutare memineris; Te verò ipsum, etiam
atque etiam valere, salvereque jubeo.

Tuus usque ad Aras & Urnam

SIMON PAULLI Sim: Nep. Hen: Fil:

Regiorum Medicorum Senior,
quartum supra Septuagesimum agi-
tans annum.

Dabam in Regia Hassnienſi Academia, Anno 1676. 18. Se-
premb. qvò, illa ipsa hora, dum hæc ad Te perscribo, magno animi
prolubio, à filio meo charissimo *Johanne Joachimo Paulli*, Negotio-
rum nostratis Danicæ Societatis Orientalis Indiæ, in Insulâ Java *Ban-*
tamii, tabularum, accepti & expensi, per qvadiennium circiter præfe-
ctò, literæ optatò mihi sunt redditæ. Servet illum D E U S illiusque
fratres porrò publico commodo; Filiam verò unicam charissimam,
unà cum matre conjuge svavissimâ, mihi ætatem superstites: Atque
hæc summa paterni mei voti est,

VIR CLARISSIME,

Mediorum filios appellabat Vetustas, non tam eos, qvi
vitæ primordia Medicis debebant, quam, qvibus de-
cretum, adhærescere Medentium disciplinis, captare
omnes in hoc genere proficiendi occasiones, & re atque o-
pere ad saluberrimæ, sed unà difficillimæ artis secretiora,
ὁρμὴν suam & impetum generosum declarare. Cateri, ut-
cunque honorato se nomine nonnunquam circumdent, &
per pseudothyrum ingerant in hæc sacra pedem, inter
carcinomata veriùs, qvàm filios artis censendi, qvibus *ἀπα-*
είη, κακὸς θησαυρὸς, καὶ κακὸν κειμήλιον imperat, & medendi
methodus sædè ignoratur. Te jam diu non Germanicæ
modò Academiæ, sed & Regia hæc nostra in germanissimis
Æscu.

Æsculapii filiis meritò numeravit, ut qui ad genii dexteritatem, sollicitudinem omnem, industriam, conatumque infatigabilem adjeceris; dignus qui ex hoc tempore non inter filios amplius, sed Magistros Artis numerere. Quod ut aliis mihi frequenter experimentis testatum reddidisti, ita publicâ nunc de MORBO HYPOCHONDRIACO disputatione luculenter confirmas. Perge ita, *Clarissime Brandi*, & quam ex merito jam Tibi decernimus Laurum Medicam, recentibus quotannis baccis redde floridiorem; de quo cum ambigere non patiatur experrecta Tua sedulitas, ego currenti calcar non addam, sed ex animi intimo sensu volebo, ut

Dii Tibi dent annos, à Te nam cetera sumes.

Hafnia 20. Sept. Anni 1676.

OLAUS BORRICHIVS.

Amico in paucis charo

VIRO *Præstantissimo, Eruditissimoque*

DN. PAULO BRAND

Pro Licentia ad honores medicos
disputanti,

Cum mihi TE, BRANDI, tua virtus fecit
amicum,

Virtuti applaudo, mente manuq, tue.

Virtutem comitatur honos: cape premia digna.

Post tyrocinium, Practicus artis eris.

Nempe Tibi hoc meritisq, tuis BARTHLINUS uterq,

Hoc Tibi BORRICHIVS, WORMIADESq, dabunt.

Verus

7
Verus es illius, quam tractas, filius artis:
Sic, vel BORRICHIO teste, vocandus eris
Excolis ingenii dotes, studiôq; perenni
Scripta legis Coi, Pergameiq; Senis.
Nec Tibi prisca Hygiea sat est; nova dogmata jungis,
Quæ sapiens HELMONT, quæ PARACELSUS
habet.

Abdita natura cultrô rimaris, & igne;
Sæpe tuas maculat carbo, cruorq; manus:
Scrutaris vires herbarum, & nomina signas:
Flora domi in chartis vernat ovâtq; tuis.
Non Venus & vinum Tibi cura, aut alea fallax:
Sola Tibi virtus, cum pietate, placet.
Talia conantem quis non laudabit? amore,
Quis dignum, ex merito, non putet esse suo?
Gratulor ex animo Patriæq; tuæq; Parenti!
Nam Patris & Patriæ es lausq; decusq; tua.
Gratulor usq; Tibi! concessa LICENTIA quando est,
Postea Apollineâ DOCTOR in arte clues.
Interea quascunq; abeas peregrinus in oras,
Sit Deus ipse tue duxq; comesq; viæ!
Tessera amicitie sit tandem hæc clausula nostræ:
BRANDI, dum vivo, sum maneoq; Tuus.

Gratulabundus scripsit

B. SIWERS.

ss (o) ss

1.6.490

25

